

Leinonet

2026

Leinosen sukuseura ry:n jäsenlehti

Leinosen sukuseura ry:n jäsenlehti

Leinosen sukuseura ry

Tehtaankatu 32e A10, 00150 Helsinki

Y-tunnus 1651030-4

www.leinosen.fi

Päätoimittaja, lehden ulkoasu

puheenjohtaja Eija Leinonen

Painopaikka

KTMP Group Ab, Singsby, 2026

Julkaisija

Leinosen sukuseura ry, 40. vuosikerta

ISSN 2984-0651

ISSN 2984-0805 (verkkajulkaisu)

Yhteystiedot

puheenjohtaja Eija Leinonen

050 590 2159, puheenjohtaja@leinosen.fi

sihteeri, taloudenhoitaja Jaana Sarkkinen

0500 333 308, sihteeri@leinosen.fi

sukututkimusvastaava Mika Hirvonen

045 78811608, sihverin.isanta@gmail.com

Facebook

Leinosen sukuseura ry

Leinosen sukuseuran keskusteluryhmä

Kannen kuva:

Helli Kosonen (o.s. Leinonen) Säämingin

Pihlajaveden rannalla 1940-luvulla.

Helli-mummon tarina lehden sivulla 26.

kuva: Juhani Kososen kotialbumi,

digiversio Katariina Kososen arkisto.

Sisältö

4 Sukupäivät Helsingissä 8.–9.8.2026

8 Kutsu vuosikokoukseen

9 Jäsentiedotteet

10 Suku on kulttuuria Kuusamolainen ponnistus Oulu2026 vuoteen

14 Keho ja mieli käsi kädessä
Susanna Leinonen Company 25 vuotta

20 Lohilahden Leinolan Leinosen
Tarinoita naisista 1700-luvun asuinsijoilla

26 Helli-mummon suvun jäljillä
Katariina Kosonen: suvusta, paikoista ja sukututkimuksesta

34 Sukutila siirtyi tyttärelle
Nykyäikää sulkavalaisella maatilalla

38 Sepä Sulkava on, paikka verraton
Leppäniemen sisarten elämäntarinat

44 Leinosten juuria jäljittämässä
Sukututkimuksen tilannekatsaus

56 Vaikuttaja Vaalasta Jenna Leinonen,
kunnanvaltuuston puheenjohtaja

60 Pertti, mökin poika maailmalla
Pertti Leinosesta elämäkerta

64 Eri-ikäiset työssä
Johtamisella hyvinvointia

67 ”Eteläpohjalaisuus ei ole ääri-
liikkeitä” Lasse Kankaalle Artturi
Leinonen -palkinto

68 Toimintakertomus 2025

76 Tase ja tuloslaskelma 2025

78 Julkaisut

80 Kirjoita oma elämäntarinas

>> Kansallispukuisia osanottajia Leinosten sukukokouksessa Runnilla, 2000: Aune Honka Tuuterin puvussa, Anneli Nissinen Raja-Karjalan puvussa ja Toini Leinonen Ylä-Savon puvussa.
kuvaaja: Eija Leinonen

Leinosten suvun naiset

Tänä vuonna pääosassa ovat Leinosten naiset.

Omaa sukuaan Leinosen elämäntutkimukseen löytäneet, Leinosten jälkipolvet. Mummot, äidit, tyttäret, vaimot, anopit ja kälyt. Lehdessämme nämä naiset ovat tanssijoita, maanviljelijöitä, kirjailijoita, opettajia ja rehtoreita, matkailuyrittäjiä, sukututkijoita, puheenjohtajia, taiteellisia johtajia, eri alojen asiantuntijoita, kunnallispoliitikkoja, eläkeläisiä – joitakin heistä mainitakseni.

Kannesta kanteen luettavanasi on myös monenlaisia elämäntarinoita. Millainen on sinun tarinasi? Ja kuka tarinasi kertoisi ellet sinä itse? Syyskuussa alkava verkkokurssi oman elämäntarinnan kirjoittamiseen on Leinosille räätälöity. Lue lisää takakannesta ja ilmoittaudu mukaan.

Tavataan sukupäivillä Helsingissä 8.–9.8.2026!

Eija Leinonen, puheenjohtaja

KUVA: ANNUKKA PAKARINEN

Sukupäivät Helsingissä 8.–9.8.2026

Lauantaipäivä Kaapelitehtaalla

Kaapelitehdas on yksi Suomen suurimmista kulttuurikeskuksista. Tule mukaan ja inspiroidu valokuvista, hurahda kirjoittamiseen ja vaikutu tanssista! Esteetön. www.kaapelitehdas.fi

AAMUPÄIVÄ/Valokuvataiteen museo
Sisäänkäynti rakennuksen päädyssä, G-rappu.

9.30 Ilmoittautuminen

10.00 Kotialbumit kuntoon (60 min)

Luento. Neuvoja valokuvien säilytykseen, digitointiin, järjestelyyn, käyttöön ja tulkintaan.

Valokuva-albumia katselemissa. Kuva: Joseph Hart, 1932. Suomen valokuvataiteen museo.

klo 11 Näyttelyopastukset

Vaihtoehtoiset näyttelyt (n. 45 min):

1 Etsin

Valokuvataiteen museon ensimmäinen pysyvä näyttely. Maailmassa otetaan satoja miljoonia valokuvia joka päivä. Miksi ja miten valokuvat saavat meidät tuntemaan ja toimimaan?

2 Film still

Marja-Lenna "Malla" Hukkanen on kuvannut elokuvien stillkuvia yli neljän vuosikymmenen ajan.

Malla Hukkanen: Kuva elokuvasta Kauas pilvet karkaavat, 1996/ohj. Aki Kaurismäki, Sputnik oy

LOUNAS

12.00 Traba, Lasipiha

Herkullisella kasvislounaalla on runsas kattaus sesongin parhaista raaka-aineista valmistettuja kylmiä ja lämpimiä ruokia lisukkeineen. L, G. Erikoisruokavaliot pyydettyäessä. www.traba.fi

ILTAPÄIVÄ/ Tanssin talo

Sisäänkäynti Lasipihalta. Esteetön. www.tanssintalo.fi

13.00 Ilmoittautuminen

13.30 Kirjoita elämäntarinas

Luento. Oman elämäntarinan kirjoittaminen on kiehtova matka omaan menneisyyteen ja mitä parhain lahja jälkipolville! Kuka tarinas kertoo ellet sinä itse? Vinkit kirjoittamiseen tarjoaa **Marjo Tiirikka**. (lue lisää takakannesta)

14.30 Keho ja mieli käsi kädessä

Esitys nykytanssin maailmasta. Tanssija, koreografi **Susanna Leinonen** ja 25-vuotiaan SLChn vuodet nykytanssin huipulla. (lue lisää s. 14)

Tanssiesityksen loppuaplotit. Rajatila, 2026.

KUVA: JAJANA DENISOVA-LAULAJAINEN

AAMUPÄIVÄ Valokuvataiteen museo
Ohjelma: 16 €/hlö
Museon pääsyliput: 16 €/alennetut 6 €/alle 18 v. o €/museokortti

LOUNAS: 20 €/hlö

ILTAPÄIVÄ Tanssin talo
Ohjelma: 16€/hlö

Lauantain iltaohjelma klo 18–21

Illalliskonsertti Punavuorella

ILLALLINEN Moko Market café & store

Perämiehenkatu 10. Esteetön. www.moko.fi
Moko tunnetaan eri maiden ruokakulttuureihin perustuvista maittavista buffet-tarjoiluistaan. Musiikin inspiroimalla illallisella on odotettavissa makuja maailmalta ja kotimaasta!

KONSERTTI Tjango!

Harmonikkataituri Antti Leinosen Tjango! on yhdistelmä arvostettuja instrumenttiansa taitajia sekä kansanmusiikin, jazzin ja taidemusiikin ammattilaisia. Musiikki kantaa mukanaan kaikuja Etelä-Amerikasta, Manner-Euroopasta ja suomalaisesta pelimanniperinteestä. Vaikka kappaleet ovat uusia, kuulostaa siltä kuin niillä olisi jo pitkä elämäkokemus takanaan. Sävellykset voisivat yhtä hyvin säestää kuvitteellista ranskalaista taide-elokuvaa kuin lauantai-iltaista makkaransyöntiä saunan jälkeen.

< Antti Leinonen, harmonikka, Tero Hyväluoma, viulu, Josh Levine, kontrabasso, Matti Riutamaa, kitara

ILLALLISKONSERTTI: 45 €/hlö

KUVA: TUOMAS TENKANEN

KUVA: HELSINGIN AIKUISOPISTO

Sukujuhla sunnuntaina 9.8. Helsingin Aikuisopisto

Helsingin Aikuisopisto

Runeberginkatu 22–24, juhlasali, 3. krs
Rakennus on esteetön. <https://helao.fi>
Hyvät yhteydet metrolla, busseilla ja ratikoilla.

Ilmoittautuminen ks. seuraava sivu

Tilaisuuden aikana Leinosen sukuseuralla on myynnissä sukukirjoja DNA-testipakkauksia, myös testinotto onnistuu.

Hei kaikki Leinokset!

Tervetuloa sukupäiville Helsingin Aikuisopistoon, joka sijaitsee maineikkaassa entisessä Tyttönorssissa. Kansalaisopiston rehtorina ja Leinosenä toivotan teidät kaikki lämpimästi Aikuisopiston upeisiin tiloihimme.

Olen itse isäni puolelta Säräisniemen Leinosa, mutta olen asunut koko ikäni etelässä, Lahdessa ja Helsingissä.

Anne Leinonen

Rehtori
Helsingin Aikuisopisto
Oppimisen ja hyvinvoinnin keskus

< Anne Leinonen harrastuksensa pelastuskoiratoiminnan parissa.

KUVA: ANNE LEINONEN ARKISTO

AAMUPÄIVÄ

9.00 Ilmoittautuminen

9.30 Vuosikokous

10.15 Sukututkija Mika Hirvonen:

DNA-tutkimus avaa uusia näkökulmia Leinosten sukuhistoriaan

Luento. Leinosten suvun varhaisista vaiheista on viime vuosina muodostunut jo varsin selkeä kokonaiskuva, mutta samaan aikaan moni mielenkiintoinen yksityiskohta tarkentuu edelleen. (lue lisää s. 44)

LOUNAS

12.00 Aikuisopisto, 3. krs

Sukupäivien juhralounas buffet-kattauksena. Loppukesän antimista valmistettuja kylmiä ja lämpimiä ruokia lisukkeineen. Erikoisruokavaliot pyydettyä. L, G.

LOUNAS: 25 €/hlö
SUKUJUHLA: 20 €/hlö

Suvi Leinonen

KUVA: TAMPERE-TALO

ILTAPÄIVÄ

13.30–16.00 Sukujuhla

Äitini Aune Leinosen (1920–1983) elämänohjeet

Avauspuheenvuoro. Marja-Liisa Manka, FT, VTM, työhyvinvoinnin professori (lue s. 62)

Naisten ääni

Puheenvuoro. Suvi Leinonen, FM, toimii Tampereen Oopperan taiteellisena johtajana ja valmistelee parhaillaan Minna Leinosen säveltämän Naisen ääni -pienoisopperan kantaesitystä.

Kuinka tulla Leinosen naiseksi?

Puheenvuoro. Riikka Leinonen kirjailija, ihmisoikeusaktivisti. Tietokirjallisuuden Finlandia-palkinto 2024 Riikan ja Sofia Tawastin kirjoittamasta kirjasta Suuri valhe vammaisuudesta.

klo 15.30 Iltapäivätarjoilu

Tilaisuuden päätös, alkoholitonta kuohujuomaa ja seurustelua.

Riikka Leinonen

KUVA: JUUKA OJANIEMI

Ilmoittautumiset sukupäiville ajalla 1.6.–31.7.2026

Sukupäivät ja ilmoittautuminen

Ohjelma on kokonaisuudessaan luettavissa www.leinonet.fi sivustolla, josta voit myös ilmoittautua. Verkkokaupan maksuvaihtoehtoja ovat maksukortti ja tilisiirto sukuseuran tilille.

Tiedustelut Eija Leinonen, 050 590 2159, puheenjohtaja@leinonet.fi ja Jaana Sarkkinen, 0500 333 308, sihteeri@leinonet.fi

Seuraa sähköpostejasi

Kun olet tehnyt varauksesi verkkokaupassa, saat siitä heti tilausvahvistuksen. Mikäli valitsit maksuehdoksi tilisiirron, maksutiedot ovat vahvistusmeilissä.

Tiedotamme tapahtumasta jäsenille sähköpostitse sekä facebook-ryhmässä. Olemme myös osallistujien kanssa yhteydessä ennen tapahtumaa.

Majoitus ja julkinen liikenne Helsingissä on majoitusvaihtoehtoja tarjolla runsaasti, mutta varaukset on hyvä tehdä ajoissa.

Ohjelmamme kohteisiin on hyvät yhteydet julkisilla liikennevälineillä. Lue lisää www.hsl.fi

Tervetuloa mukaan kaikki Leinos-sukuiset ja -mieliset, mukaanlukien kumppanit, vanhemmat, jälkeläiset ja muu suku!

Leinosen sukuseuran vuosikokous Helsingin Aikuisopisto su 9.8. klo 9

Kutsu vuosikokoukseen

Mikäli sukuseuran jäsen haluaa tuoda tietyn asian vuosikokouksen käsiteltäväksi, on hänen ilmoitettava siitä kirjallisesti hallitukselle viimeistään kaksi viikkoa ennen kokousta, jotta asia voidaan käsitellä hallituksessa ja sisällyttää vuosikokouksen esityslistaan.

Kokoukseen voi osallistua myös etänä. Ilmoittautuminen tulee tehdä viimeistään viikkoa ennen kokousta puheenjohtajalle sähköpostitse, puheenjohtaja@leinonet.fi.

Esityslista

- 1§ Kokouksen avaus
- 2§ Valitaan puheenjohtaja, sihteeri, pöytäkirjantarkastajat ja ääntenlaskijat (2).
- 3§ Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus.
- 4§ Hyväksytään kokouksen työjärjestys
- 5§ Esitetään 2025 tilinpäätös ja toimintakertomus (lue s. 68–77) sekä toiminnantarkastajan lausunto.

- 6§ Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille vastuuvollisille.
- 7§ Esitetään ja hyväksytään:
 - 2026–2027 toimintasuunnitelma sekä tulo- ja menoarviot
 - 2027 jäsenmaksujen suuruudet
- 8§ Päätetään hallitukseen valittavien jäsenten lukumäärästä ja valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle. Erovuoroisia ovat Marja-Liisa Manka ja Eija Leinonen.
- 9§ Valitaan toiminnantarkastaja ja varatoiminnantarkastaja tai 2 toiminnantarkastajaa.
- 10§ Päätetään 2027 sukupäivien ja vuosikokouksen kokouspaikka ja ajankohta sekä vuoden teema.
- 11§ Käsitellään jäsenten kirjallisesti ilmoittamat sekä hallituksen esille tuomat asiat.
- 12§ Kokouksen päättäminen

Suku on kulttuuria -tapahtumassa Leinosten osastolla Tarja Leinonen-Viinikka ja Mika Hirvonen (lue lisää s. 10)

Leinosen sukuseura ry

Miten sinä kuulut Leinosten sukuun? Tule mukaan iloiseen seuraamme kertomaan, kuulemaan ja tallentamaan Leinosten tarinaa.

Jäsen – päivitäthän yhteystietosi

Oletko saanut jäsenmaksulaskusi ja seuran tiedotteita meilini? Jos et, meillä ei ole sinulle meiliosoitetta! Muistathan myös ilmoittaa, mikäli omat tai lähiomaisesi jäsentiedot ovat muuttuneet. Yhteystiedot löytyvät sivulta 2.

Tervetuloa uudet jäsenet

Jäsenenä olet mukana yhdessä Suomen nykyaikaisimmista sukuseuroista. Tuemme jäsenemme omaa tutkimusta jakamalla hallussamme olevaa sukutietoa sekä opastamalla mm. DNA-testien hankinnassa. Viestimme toiminnasta tällä Leinonet jäsenjulkaisulla, nettisivuilla sekä somessa. Parasta seurassa ovat yhdessä jaetut hetket sukupäivillä sekä muissa tapahtumissa! Jäsenhakemuksen löydät www.leinonet.fi etusivulta. Jäsenmaksu on 25 €/vuosi. Liittyesäsi postitamme uusimman Leinonet -lehden.

Tulevia tapahtumia 2026

Sukuseurojen iltatori, Kuusamo 2.7.

Leinosen sukuseura on mukana tapahtumassa.

Leinosten sukupäivät Helsingissä 8.–9.8.

Kuulutko Sukuuni 10.–11.10.

Vantaan Seudun Sukututkijat ry:n järjestämä tapahtuma on Suomen suurin sukututkimus- ja sukuseuraväen kohtauspaikka.

Viikonlopun tapahtuman osoite on Tikkurilan lukio, Valkoisenlähteentie 53, 01370 Vantaa. (fb-ryhmä: Kuulutko Sukuuni)

Leinosen sukuseuralla on tilaisuudessa oma osasto ja seuran edustajat ovat vierailijoiden tavattavissa. Paikalla on myynnissä Leinosten sukukirjoja ja elämäkertoja (ks. s. 78–79) sekä DNA-testipakkauksia, myös testinotto onnistuu.

Törmäsen sukuseuran puheenjohtaja Merja Paloniemi ja sihteeri, tapahtumakoordinaattori Leena Takkinen.

” Täällä Kuusamossa sukujen merkitys näkyy erityisen vahvasti. Kuusamo on seutua, jonne on tultu, jossa on eletty rinnakkain luonnon kanssa, ja jossa selviytyminen on vaatinut yhteistyötä ja sitkeyttä. Suku on ollut ikaikainen turva, työyhteisö, tiedonvälittäjä ja identiteetin perusta.

Kun tänä päivänä puhumme kulttuurisesta kestävydestä tai yhteisöllisyydestä, puhumme pitkälti samoista asioista, joita suvut ovat kantaneet täällä eteenpäin vuosisatojen ajan. ”

Kuusamon kaupungin kulttuuritoimenjohtajan Ulla Ingalsuo-Laaksosen tervehdyksestä Suku on kulttuuria -seminaaritapahtuman avajaisissa.

KUVA: ELLA LEINONEN

SUKU ON KULTTUURIA

Sukuseurojen ponnistus Oulu2026 vuoteen

Kun Oulu valittiin Euroopan kulttuuripääkaupungiksi 2026, yksi keskeinen tekijä valinnan takana oli Oulun hakemuksen pääteema ”kulttuuri-ilmastonmuutos” – yllättävien asioiden yhdistäminen ja kulttuurin tuominen osaksi ihmisten arkea.

Kuusamolainen Törmäsen sukuseura tarttui teemaan ja kokosi yhteen sukuseuroja ja kyläyhdistyksiä. Vuoropuhelusta syntyi Koillismaan sukuihin ja kulttuuriin liittyvää, paikallista ohjelmaa vuoden pituiseksi tapahtumakokonaisuudeksi. ”Suku on kulttuuria” oli valmis mukaan Oulu2026 ohjelmaan.

Törmäsen sukuseuran puheenjohtaja Merja Paloniemen ja sihteeri Leena Takkisen haastattelusta Kuusamotalolla 9.4.2026:

Miten tämä kaikki sai alkunsa?

Merja Kun päätös Oulun valinnasta kulttuuripääkaupungiksi julkaistiin, Törmäsen sukuseurakin halusi olla siinä jollakin tavalla mukana.

Leena Yhteistyö sukuseurojen kanssa on ollut pitkään haaveeni. Kutsuimme kolmisen vuotta sitten koolle useita pohjoisten sukujen sukuseuroja yhteiseen etäpalaveriin. Teimme myös kyselyn seurojen halukkuudesta osallistua Oulu2026 -ohjelmaan. Yhteiselle tekemiselle oli oikeasti tarvetta. Näistä yhdistyksistä 19 on nyt ohjelmassa mukana.

Merja Tapahtuman sisältö on hahmottunut matkan aikana. Rahoitusta haettiin useista lähteistä ja saatiin viimein Koillismaan Leaderiltä.

Tuesta osa kohdentuu myös mukana oleville yhdistyksille mm. ohjelmien tuotantokuluihin. **Leena** Oli myös tärkeää, että meidät hyväksyttiin osaksi Oulu2026 -ohjelmaa ja voimme nyt hyödyntää yhteisiä markkinointikanavia.

Miltä vuoden ohjelma näyttää?

Merja Tapahtumia listalla on jo joka kuukaudelle, yhteensä yli 40. Tammikuun avajaisissa Kuusamotalolla esittäytyivät mukana olevat sukuseurat, joista Bengt Kelan perilliset sukuseura järjesti jo samaksi illaksi *Anssi Kelan konsertin*. Maaliskuun pop-up tapahtumassa Kuusamon lentoasemalla matkajia ilahduttivat kansanmusiikkiyhtye *Taiga-Pelimannit* sekä kansallispukuiset *Kuusamon senioritanssijat*. Toukokuussa kokoonnutaan *keräämään muistitietoa Sukupuupuuistosta*. Kesäkuussa on tulossa *Haatajien vaiheita Kuusamossa* -valokuvanäyttely ja *vierailu vanhalle asutustilalle*. Juhannuksen aatonaattona suvut osallistuvat *kirkkovenesoutuun*. Kesällä on useita seurojen tapahtumia, mm. maatilakäyntejä, sukujuhlia ja musiikkia. *Sukuseurojen iltatorilla 2.7.* seurustellaan ja tanssitaan. Loppuvuoden ohjelmat julkaistaan Törmäsen sukuseuran nettisivuilla sitä mukaa kun ajankohdat varmistuvat.

Suku on kulttuuria -seminaari

Merja Tämä sukututkimuksen seminaarin järjestäminen Kansallisen Sukututkimuspäivän ajankohtana oli Leenan idea vuoden päätapahtumaksi ja yleisön tuomiseksi tänne toiseen päähän Suomea.

Leena Sisareni **Riitta Kurkelan** kanssa kävimme keskustelua seminaarin teemoista ja esiintyjistä. Mukaan haluttiin asiantuntijoita eri tieteenaloilta ja tietoa uusista tutkimusmenetelmistä, etenkin paikalliseen historiaan liittyen. Mukana olevat sukuseuratkin pääsivät kertomaan omista tutkimuksistaan. Suomen sukututkimusseuran puheenjohtaja **Jouni Elomaa** lupautui jo vuosi sitten ohjelmamme suojelijaksi.

Kutsuimme myös Kuusamon alueen yrittäjiä ja seurojen edustajia yhteiseen paneeliin keskustelemaan päivän seminaariesitysten aiheista. Juontajana toimi **Terho Tornberg**. Halusin mukaan paikallisia toimijoita kuulemaan tätä tuoreinta tutkimustietoa liittyen paikalliseen historiaan ja päivittämään omaa tarinaansa pohjoisen kulttuurista.

Merja Tämän koko hankkeen osalta kriittisin ja tärkein henkilö on ollut Leena Takkinen. Hänellä on valtavat verkostot paikallisesti sekä kansallisesti ja kyky saada ihmisiä mukaan.

Mitä toivot tästä vuodesta syntyvän?

Leena Yhteistyölle, tälle hankkeelle ja seminaaripäiville toivoisin jatkumoa. Meillä ei täällä pohjoisemmassa Suomessa ole liikaa näitä tapahtumia. Mielenkiintoisia aihealueitahan on vaikka kuinka paljon.

Merja Vuoden hittibiisiksi ennakoisin vuoden ohjelmaan osallistuneiden yhdistysten yhteistä pikkujoulua Kumppanuustalolla marraskuussa. Eväitä yhteistyön jatkamiseen nyt olisi.

Eija Leinonen
haastattelu ja editointi

Seminaarin paneelissa kuusamolaiset toimijat keskustelivat yhdessä tekemisestä. Vasemmalta Leena Takkinen, yrittäjä Eetu Ruokamo, Saapunki sukuseurasta Lea Iso-Möttönen, matkailuyrittäjät Satu Palosaari ja Jokke Kämäräinen.

KUVA : EIJA LEINONEN

” Samalla tavoin kuin juuremme menneisyydessä ulottuvat laajalle, esivanhempien määrän lähes kaksinkertaistuessa joka sukupolvessa, voimme levittää juuria myös tässä ajassa. Puu, jolla on laaja juuristo, ei kaadu niin helposti rajuissakaan myrskyissä. Näistä juurista kasvaa myös tulevaisuuden koillismaalainen ja suomalainen kulttuuri. Sukututkijoina meidän tehtävämme on tutkia ja tallentaa sukukulttuuria laajasti, mutta myös syvältä kaivaen. Toivottavasti koillismaalaisen hieno hanke lisää kiinnostusta tähänkin kulttuurin osa-alueeseen ja tuottaa runsasta hedelmää.”

Jouni Elomaa: Suku on kulttuuria! Suomen sukututkimusseuran Jäsenviesti Jalmary, 1/2026

Suku on kulttuuria 2026

on Koillismaan Leaderin ja Euroopan unionin osarahoittama tapahtumakokonaisuus, joka on osa **Oulu2026** kulttuuripääkaupunkivuotta. Vuoden aikana tapahtumia on eri puolilla Koillismaata. Mukana on sukuseuroja, kyläyhdistyksiä sekä alueen kulttuuritoimijoita. Monipuolinen ohjelma päivittyy juhluvuoden edetessä. <https://tormaset.fi/suku-on-kulttuuria/>

Sukututkimuksen seminaari 10.–11.4.

Törmäsen sukuseuran tuottaman Suku on kulttuuria -ohjelman päätapahtumaan Kuusamolalle oli kutsuttuna useita alan asiantuntijoita. Luennoilla kuultiin mm. uusien tutkimusmenetelmien, kuten tekoälyn ja DNA-testien, hyödyntämisestä sekä miten tutkimustulokset ovat vaikuttaneet käsitykseemme asutus- ja kielihistoriasta etenkin Koillismaalla ja Lapissa.

Leinosen sukuseurasta paikalla olivat kuusamolainen **Tarja Leinonen-Viinikka**, **Eija Leinonen** ja sukututkija **Mika Hirvonen**, joka luennoi Leinosten Y-DNA-projektista.

Oulu 2026

Euroopan kulttuuripääkaupungin ohjelmaa on yhteensä 40 kunnassa Oulun ympäristössä Pohjois-Suomessa.

<https://oulu2026.eu/tapahtumat>

Törmäsen sukuseura ry

<https://tormaset.fi/>

tormaset.suku@gmail.com

Törmäsen sukuseura on saanut **pienkeräysluvan** (RA/2026/257) ajalle 1.4.–30.6.2026 DNA-sukututkimuksen rahoittamiseksi. Varat käytetään Koillismaan, siihen historiallisesti liittyneiden lähialueiden sekä luovutetun Paanajärvi-Tavajärvi -alueen DNA-tutkimukseen. Pienkeräystili: Törmäsen sukuseura ry FI03 5194 0720 0982 97, viite 20310

Tarja Leinonen-Viinikka ja Mika Hirvonen

KUVA : EIJA LEINONEN

Rajatila, 2026
Tuotanto SLC
Koreografia Tatiana Urteva
assistentti Viktoria Radin
Musiikki Kasperin Lain
valot Marianne Lagus
Puvustus Sari Nuttunen
Kuvat Mirrku Merimaa

Tanssijat Ninni Niemikunnas ja hänen takanaan Marita Kankaala Rajatilan esityksessä.

RAJATILA TEOKSEN KUVAT: MIRKKU MERIMAA

KEHO JA MIELI KÄSI KÄDESSÄ

Susanna Leinonen Company 25 vuotta

Tanssija, koreografi **Susanna Leinonen** perusti vuonna 2001 **Edistyksellinen nykytanssi ja balettiyhdistys ry:n** (ENBY) edistämään suomalaisen nykytanssin asemaa kotimaassa ja ulkomailla sekä ylläpitämään **Susanna Leinonen Companyn** (SLC) toimintaa. SLC on tunnettu, kansainvälisestikin kysytty tanssiryhmä, joka työllistää freelance-tanssijoita ja luovan työn ammattilaisia. Ryhmän korkeasta taiteellisesta tasosta kertovat koreografi Susanna Leinoselle myönnetty monet palkinnot.

Silmiemme edessä seisoo rivi tanssijoita. Esitys alkaa. Jokainen liikuttelee huuliaan ja kertoo lapsuudestaan tuttua satuaan. Olipa kerran... Tämän saamme kylläkin kuulla vasta esityksen jälkeen. Kolmen ammattitanssijan rinnalla esiintyy toistakymmentä ikääntynyttä. Koreografi *Tatiana Urteva* on itsekkin mukana, koska yksi henkilö on estynyt tänään. Teoksen tanssijaksi pääsyn alaikäraja oli ollut 65 vuotta. Kevään kestäneen tiiviin harjoittelurupeaman ansiosta he kaikki esiintyvät sulavasti, suorastaan maagisesti. Seuraamme *Rajatila* nykytanssiesitystä, jota täydentävät musiikki, puhe ja valot.

Susanna Leinonen haluaa rikkoa ikääntymiseen liittyviä ennakkoluuloja: tanssi kuuluu hänen mielestään kaikille.

KUVA: MATILDA PELTONEN

RAAJATILA TEOKSEN KUVAT: MIRKKU MERIMAA

Soidintanssi. Tuoleilla istuvan ryhmän keskellä Arto Piispa aloittaa soolonsa.

Miten *Rajatila* pitäisi ymmärtää? mietin. Olemmeko eläkkeen tai kuoleman odotushuoneessa? Vai jollain muulla rajalla, ehkäpä jonkin uuden ja kiinnostavan? Piirtääkö jokainen rajaviivansa itse? Sen tällä puolella on kaikki tuttua ja toisella kiellettyä tai tuntematonta? Uskallammeko ylittää rajojamme? Jokainen katsoja kokee varmaan esityksen omalla tavallaan.

Ja nyt yksi miehistä alkaa liikutella käsivarsiaan kuin teerikoiras siipiään soidintanssissa keskellä rinkiä. Rollaattoreiksi luulemillani tuoleilla istujat torjuvat hänet vuoron perään. Yksi tarttuu kuitenkin hänen käteensä ja yhteinen tanssi voi alkaa.

Esityksen jälkeen katsojilla on tilaisuus keskustella tanssijoiden kanssa. Minkä ikäiseksi koette itsenne? Kukaan ei vastaa: vanhukseksi. Eräs nainen kertoo tuntevansa suurta hellyyttä nuoria ammattitanssijoita kohtaan. ”Eihän sitä ole enää keiju, mutta kokemusta on paljon.”

Ikäihmisten kanssa toteutettu teossarja

Rajatila on Susanna Leinonen Companyn *Tanssitaideita ikäihmisille* -hankkeen viides teos. Sitä tukee Helsingin kaupunki, joka tavoitteena on lisätä iäkkäiden kulttuuritoimintaa ja liikuntaa eri kaupunginosissa.

– Ensiksi yritämme saada heidät matalalla kynnyksellä mukaan, vaikka ulkoiluryhmien kautta, ja sitten kutsumalla seuraamaan avoimia harjoituksia tai esityksiin. Haluamme iäkkäät kulttuurin ja liikunnan pariin, irti yksinäisyydestä, kiteyttää Susanna.

Inspiraation lähteet

Susanna, tanssitaiteen maisteri, kertoo aiheiden syntyvän ympärillä olevasta yhteiskunnasta ja muotoutuvan esityksiksi salissa yhdessä tanssijoiden kanssa. Esimerkiksi *Juuret* -teoksessa (2022) harjoitusprosessi aloitettiin puhumalla.

– Keskustelimme ensiksi tanssijoiksi valittujen ikäihmisten kanssa mitä juuret heille merkitsevät. Jollekin se oli hyvin konkreettista juurtumista kaikkeen, toiselle tausta.

Esityksen alussa tanssijat lähtivät yksitellen kävelemään nurkasta näyttämölle pitkänä helminauhana. Sitten nauha alkoi kiertyä palloksi. Pallon päälle he nostivat yhden ammattitanssijan, joka oli rugbypelaajan asussa. Meille työryhmässä se merkitsi maapallon syntymää, napanuoraa. Venäjä hyökkäsi tuolloin Ukrainaan ja osa katsojista tulkitse kohtauksen kertovan valloittajista, kertoo Susanna.

Susannan mielestä on kiinnostavaa, ettei esityksissä nähdä vain yhtä tarinaa, vaan niin monta kuin katsojia on salissa. Ympärillä oleva maailma antaa paljon teemoja. Esimerkiksi tanssiteos *Pain Killer* (2025) lähti liikkeelle ajatuksesta, että nykyään otetaan pilleri jokaiseen vaivaan: avioeroon, masennukseen, suruun.

Elämän ei pidä olla tasaista tai lämmintä

Susanna vietti lapsuutensa Tampereella Leinolan kaupunginosan omakotitalossa mäen päällä.

– Jos silloin halusit polkupyörän käyttöön mahdollisimman aikaisin keväällä, piti mennä

kavereiden kanssa lumilapioiden kanssa rikkoamaan jäätä asfaltilta, jotta se sulaisi nopeammin. Jos halusit leikkiä kavereiden kanssa, piti mennä soittamaan ovikelloa. Kukaan ei katsonut mistään sovelluksesta missä menet. Tuoloin sovittiin säännöt, milloin kotiin tullaan.

– Nykyään haluamme elämän olevan tasaisen lämmintä eikä siinä saa tulla hiki. Kuljemme sähköpyörällä ja sähköpotkulaudalla. Jokaiseen vaivaan, tavalliseenkin, on olemassa pilleri.

Susannan 16-vuotias tytär Helga kadehtiinkin äitiään, koska tämä on saanut viettää lapsuutensa 80-luvulla.

Kehollisuuden katoaminen huolettaa

Keho ja mieli kulkevat käsi kädessä. Milloin me teemme nykyään fyysisistä työtä? Ennen oli suo, kuokka ja Jussi. Susanna oli menossa haastateltavaksi podcastiin, kun yhden huoneen ovi avautui. Sieltä kuului kova mäiske. Ihmiset hakkasivat lekalla kaappeja. Se oli vihahuone. Entä jos he seuraavalla kerralla hermostuttuaan alkavat hakata ihmisiä?

Tanssijat tutustuvat toisiinsa opettelemalla halaamaan toisin kuin suomalaiset yleensä vain ylävartalollaan, takapuoli pitkällä, kertoo Susanna.

– Olemme todella kaukana kehollisesta ymmärryksestä. Nuoret viiltelevät ja kurittavat kehoaan. Toivoisin, että tanssi sisällytettäisiin ala-asteen opetussuunnitelmaan kaikille oppilaille. Tanssi kehittää koordinaatiota, mikä puolestaan vahvistaa kehotietoisuutta ja auttaa hahmottamaan, mihin kaikkeen kehomme pystyy. Tämä syventää ymmärrystä omasta kehollisuudesta, vahvistaa itsetuntemusta ja lisää itseluottamusta.

Nuorelle Susanna sanoisi: kokeile rohkeasti jotakin uutta! Vaikka ei itse haluaisi tanssia, tanssiesitykset voivat silti inspiroida ja herättää ajatuksia. Ne voivat käynnistää oman sisäisen ajatusprosessin.

Susanna rentoutuu lähtemällä kävelylenkille koiran kanssa Vuosaarenhuipulle. Pyöräretkille hän laittaa koiransa pyörän koriin. He suuntaavat johonkin uuteen paikkaan. Ja onneksi on tanssi, sillä saa purettua paljon sellaista, mitä ei pysty sanoittamaan.

Ruuanlaittokin rauhoittaa. Kun mielessä on paljon tekemistä ja väsyttää, hän ottaa esille tiikerikakun reseptin. Kun alkaa tehdä sitä vaihe vaiheelta, työtkin taas sujuvat.

Suku kiinnostaa

Susanna on ollut naimisissa ja vaihtoi virallisesti nimensä, mutta käytti koko ajan tyttönimään ja erottuaan otti sen virallisesti takaisin. Hänen isänsä on Markku Erik Leinonen.

– Kysyin isältäni missä hänen isänsä Martin (1923–2001) eli minun papan isän Frans Erikin syntymäpaikka oli ja miksi en koskaan ole kuullut siitä? "Siitä ei koskaan puhuttu eikä ole tullut koskaan mieleen kysyä," isä vastasi.

– Ehkä sota-aika on vaikuttanut puhumattomuuteen. Itse yritän kysellä ja haluan tietää suvustanikin, kertoo Susanna.

Marja-Liisa Manka

Sukututkija **Mika Hirvonen** selvitti Susannan isän Markku Erik Leinosen esi-isiä. Kirkonkirjoista selvisi, että Ernst Efraim Efraiminpoika otti Leinonen sukunimen käyttöön vuonna 1889, kun hän muutti 23-vuotiaana rengiksi Pirkkalan Pappilaan. Sukulaisuussuhdetta muihin Leinosiin ei siis näytä olevan. Ernstin veljillä on kaikilla eri sukunimet, kun ottivat ne vasta aikuisina käyttöön. Pirkkalasta tämä Ernst oli kotoisin ja asui tai oli renkinä useammassa Pirkkalan talossa. Vuoden 1888 rippikirjan mukaan Sapalan talon renki Ernstillä ei vielä ollut sukunimeä.

Tämä on aika yleinen tausta Varsinais-Suomen ja Pirkanmaan 1800- ja 1900-luvun taitteen Leinosille, ts. aiemmin sukunimetön maaseudun väestö otti perinteiseltä suomalaiselta nimeltä kuulostavan Leinonen nimen käyttöön, vaikka mitään varsinaista sukulaisuussuhdetta Leinosen sukuun ei ollutkaan.

Markku Erik Leinosen esi-isät

- 1. Martti Eerikki Leinonen**
s. 10.6.1923 Pohjois-Pirkkala,
k. 28.5.2001 Tampere
- 2. Frans Erik Leinonen,**
s. 18.5.1891, k. 21.8.1974.
- 3. Ernst Efram Efraiminpoika**
s. 13.5.1859 Pirkkala, Raitahalmin torppa
- 4. Efram Kustaa Aukustinpoika**
s. 31.12.1826 Pirkkala, Pitkäniemi
k. 03.05.1878 Pirkkala
- 5. Aukusti Mikonpoika**
s. 1780 Lempäälä, Ulanen
k. 29.10.1864 Pirkkala
- 6. Mikko Tuomaanpoika,**
s. 10.09.1738 Lempäälä, Korjala
k. 26.03.1809 Lempäälä
- 7. Tuomas Matinpoika**
Lempäälän Korkeamäen Korjalan
isäntä, s. 1699 Akaa, k. 25.05.1777
Lempäälä

Tanssija:

"Jäätyni eläkkeelle pysähdyn ensimmäistä kertaa kunnolla kysymään itseltäni: mitä oikeasti haluan tehdä? Työelämä oli pitkään määrittänyt arjen rytmin ja suunnan, mutta nyt edessä oli avoin tila. Vastaus nousi yllättävän selkeästi – haluan tanssia."

Katsoja:

"Rajatila oli upea! Todella hieno ja ajatuksia herättävä nykytanssiesitys, jossa yhdistyi eri ikäluokkien taidot ja tunteet koskettavalla tavalla. Monitasoinen sisältö, joka kuvaa ihmiselämän eri vaiheita hienosti."

Rajatilan tanssijat Petri Heinonen ja Ninni Niemikunnas.

LOHILAHDEN LEINOLAN LEINOSSET

ja kolme tarinaa naisista eteläsavolaisen
sukuhaaran alkuperäisillä, 1700-luvun asuinsijoilla

Ensimmäinen karttakuva Leinolan alueesta Sulkavalla löytyy maanmittari **Lars Röösin** piirtämistä Vähä-Savon maakirjakartoista. Kartta on piirretty vuonna 1645 ennen Leinosten asettumista alueelle. Tällöin tilan omisti Lauri Niiranen, hänen jälkeensä Lauri Löppönen. Vuonna 1760 tila oli **Pekka Leinosen** omistuksessa. Tila on merkitty karttaan A-kirjaimella. (lähde: Kansallisarkiston digiarkisto)

Leinolan tila järveltä päin kuvattuna 1980-luvulla.

KUVA: ANU RANNAN KOTTALBUMI

LEINOLAN TILAN JA SUVUN HISTORIAA

Matti Leinosen ja Elsa Maria Sinkkosen hääkuva 27.12.1925. Hääpari keskellä, 13-vuotias Helli morsiamen olkapäähän takana. Ilmeisesti Helli ja vieressä seisova vaalea-asuinen tyttö ovat olleet morsiuistyttöinä. Kuvassa on morsiamen sukua ja kuva on otettu Leinolan vanhan hirsitalon edessä.

KUVA: JYRKI HÄMÄLÄISEN KOTTALBUMI

Ensimmäinen karttakuva

Leinolan alueesta Sulkavalla löytyy maanmittari **Lars Röös**in piirtämistä Vähä-Savon maakirjakartoista. Kartta on piirretty vuonna 1645 ennen Leinosten asettumista alueelle. Tällöin tilan omisti **Lauri Niiranen**, hänen jälkeensä **Lauri Löppönen**. Vuonna 1760 tila oli **Pekka Mikonpoika Leinosen** omistuksessa. Vuoden 1887 veroehdotuksen mukaan Leinolan tilalla nro 3 (vanha rekisterinumero) oli useita omistajia ja tilan alueella asui myös torppareita.

Lohilahdelle Leinonet eli **Mikko Pekaipoika Leinonen** (s. 1712) perheineen muuttivat noin vuonna 1745. Mikon pojista taloa isännöi ensin vanhempi veli **Pekka** ja sen jälkeen nuorempi veli **Mikko** (s. 1750).

Esi-isät selvinneet jo 1500-luvun alkuun

DNA-testit auttoivat selvittämään Lohilahden Leinolan Leinosten varhaisimmat sukupolvet asiakirjoista.

- I **Paavo Leinonen**, s. n. 1495 Pellosniemi, Anttola, k. jälk. 1541 Pellosniemi, Anttola
- II **Pekka Paavonpoika Leinonen**, s. n. 1520 Pellosniemi, Anttola, k. jälk. 1569 Pellosniemi, Anttola
- III **Matti Pekaipoika Leinonen**, s. n. 1555 Pellosniemi, Anttola, k. jälk. 1595 Pellosniemi, Anttola
- IV **Pekka Matinpoika Leinonen**, s. n. 1590 Puumala, Hurissalo, k. jälk. 1638 Puumala, Hurissalo
- V **Antti Pekaipoika Leinonen**, s. n. 1615 Puumala, Hurissalo, k. jälk. 1675 Puumala, Hurissalo

- VI **Mikko Antinpoika Leinonen**, s. n. 1640 Puumala, Hurissalo, k. jälk. 1688 Puumala, Hurissalo
- VII **Pekka Mikonpoika Leinonen**, s. n. 1667 Puumala, Hurissalo, k. 3.5.1737 Puumala, Harmaala. Puoliso Katariina Savolainen, s. n. 1674, k. 9.11.1767 Sulkava, Lohilahti

Ennen DNA-testejä tiedossa olleet sukupolvet:

- VIII **Michel Pettersson Leino**, s. 1712, k. 1754, ja Maria Janduin, s. 1716, k. 1791
 - IX **Michel Michelsson Leino**, s. 1750, k. 1804, ja Walborg Henriksdt. Mickoin, s. 1748, k. 1831
 - X **Henrik Michelsson Leino**, s. 1780, k. 1846, ja Maria Petersdt. Tijanen, s. 1785, k. 1851
 - XI **Henrik Johan Henriksson Leino**, s. 1829, k. 1884, ja Maria Helena Johansdotter Leino, s. 1827, k. 1909
 - XII **Matti Henrikinpoika Leinonen**, s. 5.8.1868 Sulkava Lohilahti 3, Leinola, k. 6.9.1930 Sulkava, Lohilahti, ja Anna-Maria Antintytär Immonen, s. 8.1.1869 Sulkava Kammola, k. 4.12.1955 Sulkava Lohilahti
 - XIII **Lapset:**
Aleksander, s. 1894, k. 1990
Toivo, s. 1896, k. 1950
Matti, s. 1899, k. 1968
Eero, s. 1902, k. 1905
Jaakko, s. 1905, k. 1940
Martti Ilmari, s. 1908, k. 2000
Helli Maria, s. 1912, k. 1999
- Uuden tiedon valossa Lohilahden Leinolan Leinosista on syntynyt jo 17. sukupolvi.

KUVA: JUHANI KOSONEN KOTIALBUMI

Leinoset 1929, jolloin uusi, tiilistä tehty päärakennus oli rakenteilla tulipalon tuhattua vanhan hirsirakennuksen. Takarivissä vasemmalla Helli, Toivo sylissään Eila, Toivon vaimo Johanna, hänen vieressään Jaakon vaimo Tiina Maria ja Jaakko sekä Martti. Alarivissä Johannan tytär Annikki Liutu, vanhaisäntä Matti ja emäntä Anna-Maria, nuoremman Matin vaimo Elsa sylissään Tekla ja Matti. Kuvasta puuttuu perheen vanhin poika Aleksanteri.

Vanhin poika Aleksanteri perusti perheen ja muutti omaan taloon Leinolan lähelle jo 1920-luvun alussa, mutta piti yhteyttä sisaruksiinsa. Kuvassa Aleksanteri eli Santtu selvittelee verkoistaan 45 kilon muikkusaalista.

KUVA: MARJATTA SNELLMANIN KOTIALBUMI

Matti ja Anna-Maria Leinosen

jälkeläisistä tilan isäntänä jatkoi aluksi poika **Matti**. Matti piti päiväkirjaa, johon lyhyin lausein teki muistiinmerkitöjä elämästä Leinolassa ja matkoistaan ympäri Suomea. Elo Leinolassa ei ilmeisesti tarjonnut riittävästi virikkeitä, sillä Matti tuntui olevan koko ajan matkalla jonnekin päin Suomea.

Leinolan vanha päärakennus paloi 1920-luvun lopulla. Uuden talon piirustukset suunnitteli nuorin poika **Martti**. Uudesta Leinolasta puhuttiin kylällä yleisesti kivitalona. Talo on rakennettu tiilistä, jotka valettiin itse. Sisäänkäyntien suojana oli puiset, koristellut kuistit. Niissä oli Matin tyttären **Kaarina Hämäläisen** kertoman mukaan valkokukkaisia elämänlankoja kiipeämässä kuistiin kiinnitettyjä lankoja pitkin.

Leinola poikkesi paljon alueen muista taloista, sillä siellä oli jo tuolloin keskuslämmitys, keittiössä moderni hella- ja uunijärjestelmä, puhelin, gramofoni jne. Talossa oli kaksi sisäänkäyntiä, joista toista käytettiin kylän merkkihenkilöiden kulkureittinä toisessa kerroksessa sijainneeseen ”yläsaliin”. Asukkaita oli paljon: alussa neljä veljestä perheineen, joten apuna tarvittiin erikseen nimetyt sisä- ja ulkopalvelijat.

Aleksanteri, Helli ja Martti Martin 60-vuotispäivänä 18.4.1968. He olivat tuolloin ainoat elossa olevat sisarukset, sillä Matti oli kuollut vain viikkoa aiemmin.

KUVA: PAULI KOSONEN KOTIALBUMI

Tilalla oli myös monia muitakin rakennuksia, kuten suuri maneesi hevosille. Maanviljelyn ja karjanhoidon lisäksi Leinolassa kalastettiin muikkuja ja lahnoja, kuunneltiin radiota ja käytiin kiertokoulua. Opettaja asui Leinolassa kuusi viikkoa ja piti kylän lapsille siellä koulua.

Leinolan tila siirtyi vuonna 1963 Matin pojalle **Eerolle** ja tämän vaimolle **Aljalle**. Nykyään tilaa isännöivät heidän tyttärensä **Anu Ranta** ja hänen miehensä **Antti**.

Jyrki Hämäläinen (isoisä Matti Leinonen) ja Katariina Kosonen (isoäiti Helli Leinonen)

Kuvien digiversiot

Katariina Kososen arkisto

Lähteet

- Hirvonen, M. (2026). I–VII sukupolvien selvitys.
- Hämäläinen J., Kosonen K. sähköpostit 2025–26.
- Isojakoon liittyvä veroehdotus ja -selostus (1887). Maanmittauslaitoksen arkisto.
- Juuti, M.-L. (2002; toim.). Lohikoski muun maailman mainingeissa. Lohikosken perinnepiiri, Sulkava.
- Kansallisarkiston digiarkisto (2025). Maanmittauslaitoksen uudistusarkisto. Mikkelin läänin Savon kihlakunnan maakirjakartat. MHA C 1 189–190 Lille Saffwolax Heradh Sulkava Sochn [Lohilahti]. Tiedosto 1. <https://astia.narc.fi/uusiastia/>
- Kosonen, J. (2025). Suulliset tiedot 18.7.2025.
- Kosonen, K. (2018). Lohilahden Leinosten suku selvitys. Julkaisematon tutkimus.

KUVA: PAULI KOSOSEN KOTIALBUMI

Yläkuva: Helli Leinosen ja Lauri Kososen häät vietettiin heinäkuussa 1938 Leinolassa. Tämä on yksi harvoista kuvista, johon on ikuistunut Leinolan sisäänkäyntien koristeveistetyt puuportaikot.

Alla: Lauri Kososen kanssa kihlautunut Helli ostoksilla Savonlinnassa, seuranaan ystävä Aune Mynttinen ja tuleva käly Kerttu Kosonen. Helli on pukeutunut Alavuden kuoropukuun, jonka hän valmisti opiskellessaan 1935 Säämingin emäntäkoulussa. Puku on nykyisin Helliin pojanpojan tyttärillä Lohjalla

KUVA: PAULI KOSOSEN KOTIALBUMI

HELLI-MUMMON SUVUN JÄLJILLÄ

Vanhoista valokuvista digitaalisten tietojen valtateille ja vuosisatojen taa geneettisen sukututkimuksen avulla – leipäjuurta unohtamatta

Helli Maria Leinonen

syntyi 24.10.1912 Sulkavalla, Lohilahden kylän Leinolan talossa Matti Henrikinpoika Leinosen ja Anna Maria Antintytär o.s. Immosen kuopuksena. Helliin viidestä aiemmin syntyneestä veljestä vanhin, Aleksanteri (s. 1894), oli Helliä 18 vuotta vanhempi. Muita veljiä olivat Toivo (s. 1896), Matti (s. 1899), Jaakko (s. 1905) ja Martti (s. 1908). Kuudes veli Eero (s. 1902) kuoli kolmivuotiaana.

Nuoruudessaan Helli kävi kuusi vuotta kiertokoulua, todennäköisesti kotonaan Leinolassa, jossa opettaja myös majoittui. Helli osallistui seudun nuorisoseurojen ja Lohilahden maamiessseuran toimintaan 1930-luvun alkupuolella ja pääsi opiskelemaan Säämingin emäntäkoulun neljännelle vuosikurssille 1935. Koulun jälkeen hän meni kesällä 1938 naimisiin lähikylän Lauri Kososen kanssa ja muutti miniäksi Heikkilän tilalle Säämingin Mikkolanniemelle, noin 10 kilometrin päähän kotoaan. Siellä hän teki elämäntyönsä tilan emäntänä, hoiti karjaa ja kukoistavaa vihannespuutarhaansa, toimi maatalousnaisten yhdistyksessä ja synnytti kaksi poikaa. Helli kuoli 1999, sisarusarjan toiseksi viimeisenä. Isoveli Martti eli vuoden hänen jälkeensä.

Minulla on paljon muistoja mummosta

Olin hänen ensimmäinen lapsenlapsensa ja sain paljon huomiota. Vaikka asuimme Savonlinnan kaupungissa, perheemme vieraili säännöllisesti isän kotitilalla, ja usein siellä oli käymässä muitakin sukulaisia, varsinkin juhlapyhinä ja syntymäpäivinä. Helli-mummo oli aikoinaan se Kososten ja Leinosten sukuja yhdistävä henkilö, joka kutsui ihmisiä kylään ja tunsu jokaisen suvun jäsenen.

Koulun loma-aikoina vietin aikaa mummosta. Helli kertoi tarinoita, joihin en paljon kiinnittänyt huomiota. Teininä ne ärsyttivät – taas noita juttuja, se Aleksanteri sitä ja Martti tätä, joojooJOO. Ylioppilasjuhlien jälkeen karistin Savonlinnan pölyt jaloistani ja suuntasin maailmalle.

Yhteys Helli-mummoon kuitenkin säilyi läpi opiskeluaikani. Kirjoitimme kortteja ja vaihdoimme kuulumisia aina Savonlinnassa käydessäni. Ja ehkäpä mummo yritti istuttaa minuun jotain emännän itujakin: kerrottuaani lyhentäneeni hameen ja sadateltuani vaivalloista ompeluhommaa hän lahjoitti minulle ompelukoneen, ja kun ryhdyin palstaviljelijäksi, sain vihannesten höyrytyskoneen. Ne ovat muuten edelleen käytössä.

KUVA: JUHANI KOSONEN KOTIALBUMI

Matti Leinonen ja Anna-Maria o.s. Immonen nuorimman lapsensa Helli Marian kanssa 1910-luvun lopulla kuvattuna.

1990-luvun lopulla, tuoreena tutkijanalkuna aineistoa kerätessä, kilpajuoksin aamuisin tuolloisen yliopiston kirjaston, nykyisen Kansalliskirjaston, pohjoissaliin ehtiäkseni varata mikrofilmilaitteen ennen sukututkijoita. Omia aineistoja selatessa vilkuilin viereisillä laitteilla näkyviä kuivakan oloisia sarakkeita menneistä sukupolvista ja päivittelin mielessäni: kuulkaas sedät, ketä kiinnostaa?

No, minua kiinnostaa, nyt. En tiedä, missä vaiheessa muutos tapahtui. Ehkä pikkuhiljaa, iän karttuessa, maantieteen ja historian opintojen myötä.

Omien sukujuurien kaivelu

alkoi viattomasti vanhojen valokuvien digitoinnista. Halusin tallentaa ne uuteen muotoon ennen kuin aika lopullisesti söisi värit 1970-luvun muovitaskuissa säilytetyistä otoksista. Toki sen jälkeen piti selvittää, keitä kuvissa oli. Dokumentaatio laajeni, tutkin historiateoksia ja muita sekundäärilähteitä, jututin lähisukulaisia, piirtelin käsin aikajanoja ja kirjoitin läppäriille hajanaisia muistiinpanoja. Liityin kaupalliseen

MyHeritageen, mutta varsin pian huomasin, etteivät joukkoistamalla tehdyt sukuselvitykset aina kaikilta osin pitäneet paikkaansa.

Viimein vilkaisin Hiskiä

ja sille tielle jäin. Ensimmäiset viikot istuin iltaisin ja viikonloppuisin tuntikaupalla koneen ääressä ja tein hakuja, nuohosin vihittyjen, kastettujen ja kuolleiden luetteloita, lastenkirjoja, rippikirjoja, muuttokirjoja, etsin sydän takoen tuttuja nimiä ja päivämääriä ja mietin: ajatella, alkuperäislähteitä, vain muutaman klikkauksen päässä!

Aloin selvittää kuolinsyitä ja tutustua henkikirjoihin, sotilasdokumentteihin ja vanhoihin sanomalehtiin. Juutuun miettimään esiäitejä, joiden lapsiktraista monet olivat kuolleet rokkoon, yskään, poltetautiin tai johonkin muuhun, tuolloin kohtalokkaaseen, nykyisin parannettavissa olevaan kulkutautiin. Ajattelin savolaisissa maalaistaloissa vietettyä elämää, joka oli päivästä toiseen rankkaa työtä ja huonoina vuosina leivänsyrjästä taistelua myös tilallisille, saati torppareille tai muille vähempisoisille.

KUVA: JUHANI KOSONEN KOTIALBUMI

Helli ja Lauri Kosonen poikiensa Juhani ja Paulin kanssa 1940-luvun lopulla.

Kaiken pohdinnan jälkeen sain viimein jotain valmiiksi ja päätin jakaa tuotokset laajemmalle sukulaistorukalle – kenties sitä kautta saisin jotain lisätietoja etenkin lähisukupolvista. Selvitin pikkuserkkujen yhteystietoja ja lähetin juttuni heille. Onneksi, sillä se johti aiempaa tiiviimpiin yhteyksiin. Oli muitakin suvun vaiheista kiinnostuneita.

Digitalisointi on ainutlaatuisella tavalla

mullistanut useiden historian tutkimuksen aineistojen saatavuuden, myös sukututkimuksen. Vaikka tutkimus vaatiikin edelleen osin arkistotyötä paikan päällä, alkuun pääsee monen keskeisen lähteistön kautta. Kirkonkirjat, hallinnolliset paperit, vanhat kartat, valokuvat ja lehdet avaavat kurkistusluukkuja menneisiin aikoihin, ja jos onni on myötä, sieltä sinnikäs löytää sirpaleita omankin sukunsa vaiheista.

Virallisten dokumenttien lisäksi varsinainen aarreaitta on Kansalliskirjaston sanomalehtien digiarkisto. Esimerkiksi Itä-Savossa 25.8.1934 uutisoidaan, että Lohilahden maamiesseuran syysjuhlien yhteydessä järjestetyissä kisoissa Helli Leinonen on saanut ykkössijan naisten

3-ottelussa (vauhditon pituushyppy, kuula, 100 m juoksu) pistein 99,70 sekä voittanut parsintakilpailun. Miesten 5-ottelussa ja 5000 metrin juoksussa pääsivät palkinnoille myös Helliin veljet Martti ja Jaakko. Illan lienee kruunannut Lohilahti-Telataipale-köydenvetokilpailun voitto. Ja voittipa Helli yksissä kisoissa ensi palkinnon perunankuorinnassakin. Veljekset puolestaan kunnostautuivat myös maamiesseuran hevoskilpailuissa, kuten jäärataveissa, ratsastuskilpailuissa ja hevosten puhdistuskisoissa.

Maanmittauslaitoksen ja Kansallisarkiston vanhojen karttojen kokoelmista ei ole kaikkea digitoitu, mutta jo aineistohakuun pääsy suoraan kotikoneelta helpottaa huomattavasti sukututkijaa kiinnostavien karttojen etsimistä. Maanmittauslaitoksen yksityiskohtaiset karttuaukkelit, painettujen karttojen haku ja Karjalan karttojen tietokanta auttaa jo pitkälle, kuten myös Kansallisarkiston Astia-tietokanta. Ensimmäinen kartta Leinolan alueesta löytyy Lars Röösön piirtämistä Vähä-Savon maakirjakartoista. Kartta on piirretty vuonna 1645 ennen Leinosten asettumista alueelle.

KUVA: JUHANI KOSONEN KOTIALBUMI

KUVA: JUHANI KOSONEN KOTIALBUMI

- < Kesällä 1967 Heikkilän puutarhaan kuvattaviksi istahtivat Helli, vanhimman pojan Juhaniin vaimo Tuulikki ja heidän tyttärensä Katariina.

Talvi- ja jatkosota olivat

koko kansakuntaa, kaikkia yhteiskuntaluokkia ja sukuja koskettavat ja yhdistävät totaaliset kokemukset. Sukujen naiset tekivät työtä kotirintamalla. Helli muisti aina, kuinka seisoi kotipihallaan ja katsoi pohjoisen taivaan punaista loimotusta. Siellä paloi Talvisodan 29.2.–1.3. 1940 pommitusten sytyttämä Savonlinna ja sen tuomiokirkko. Kotona oli alle vuoden ikäinen esikoinen, isäni Juhani. Lauri palveli Imatralla muonitusjoukoissa ja palasi kotiin, mutta sota iski kuitenkin lähelle.

Sotasampo ja Sotapolku -palveluista voi löytää kaatuneen sukulaisen ja mahdollisesti myös kartalle viedyn taipaleen sodassa. Hellin veli Jaakko lähti palvelukseen 11.10.1939, palveli polkupyöräkomppanian kevyt osasto 12:ssa ja kaatui Impilahden Koirinojalla 10.1.1940. Kansallisarkiston sotapäiväkirjakokoelmasta voi lukea seuraavaa:

”10.1.40 klo 12. Komppania Koirinojan tienhaaran itäpuolella olevalla kukkulalla, jossa taistelussa vihollisen kanssa. Päivän kuluessa kaatui 1 ja haavoittui 3. Tuhottiin 2 autoa.”

Jaakon ruumis evakuoitiin ja haudattiin Sulkavalle, Lohikosken kirkon sankarihautausmaalle. Jatkosodassa kaatui Hellin Aleksanteri-veljen poika Taito Kivennavalla. Sotilaskantakortissa todetaan:

”Haavoitt. 11.9.42 (luodista vas. lapaan). Kuollut haavoihinsa A/23 kenttäsaaralassa 12.9.42.”

- > Helli-mummo opettamassa minulle ja pikkoveljelleni Jarmolle sienien putsamista sieniretken jälkeen vuonna 1978. Etualalla Hellin ruusupenkki, joka kukoisti vuodesta toiseen.

- < Lauri täytti 70 vuotta 1977. Perhekuvasa vasemmalta vanhin poika Juhani sylissään poika Jarmo, vaimo Tuulikki, päivänsankari, Helli ja Katariina, nuorin poika Pauli ja vaimo Paula.

Suomi on otollinen maa

sukututkijalle, sillä täällä on pitkä hallinnollinen perinne dokumentoinnissa. Osa dokumenteista on tuhoutunut tulipaloissa tai pommituksissa, kuten Säämingin vanhimmat, 1500-luvun kirkonkirjat vuoden 1940 Savonlinnan pommituksissa. Osa dokumenteista puolestaan on vaikealukuisia paperin repeytymien, vesivahingon tai papin epäselvän käsialan vuoksi – monesti sivujen lukuisat mustetahrat pistävät mieltämään, olisiko hengenmies kenties nauttinut jonkinmoista lämmikettä ennen kirjoituspuuhiin ryhtymistä...

Useat organisaatiot ovat digitoineet aineistojaan, mutta paljon on saatu käyttäjien ulottuville myös vapaaehtoisten voimin. Erityisesti HisKin kirkonkirjojen digitoijat ja vanhaa ruotsia taitavat sukututkijat ovat tehneet kaikkien sukututkijoiden hyväksi valtavan urakan ja upeaa työtä, joka jatkuu edelleen.

KUVA: KATARIINA KOSONEN ARKISTO

KUVA: KATARINA KOSSEN ARKISTO

Maantieteessä keskeinen käsite

on paikka, sen yhteydessä myös paikan henki (lat. *genius loci*) ja paikkaan kuuluminen (engl. *sense of belonging*), eli tiettyyn paikkaan liittyvä, voimakas positiivinen tunne, johon liittyy paitsi yhteenkuuluvuuden kokemus, myös muistoja.

Vuosikymmenten pääkaupunkiseudulla asuminen jälkeen sanon edelleen olevani alun perin Savonlinnasta kotoisin. Kesämökillä Pihlajaveden rannalla on aina vahva tunne omasta maisemasta ja suvusta. Muutaman kilometrin päässä toisistaan ovat Heikkilä ja Leinola, mökkini siinä suurin piirtein puolivälissä. Mietin, että näillä rannoilla Helli-mummokin käveli, marjasti ja sienesti, laski ehkä Laurin kanssa verkot Heinäluodon viereen ja kävi kahvilla Siikasaaressa. Ja mietin heitä edeltäneitä polvia, jotka tunsivat perin pohjin nämä saarista ja niemistä sokkeloiset vedet, rantakalliot, metsäiset harjanteet, kiviset pellot ja lähikylien väen.

Samalla Hellin elämä yhdistyy laajempaan kokonaisuuteen, kylään ja sen toimintaan sekä yhteiskunnan ja koko Suomen muutokseen.

Mummon sukupolvea seurasivat kaupunkeihin muuttaneet ja entistä koulutetummat sukupolvet, mutta meistä monien - ainakin Lohilahden Leinolan suvun pikkuserkusten - paikka on yhä Etelä-Savossa.

Se, mihin digitalisaatiosta ei ole apua,

on aiempien polvien muistitieto ja tarinat.

Nyt toivon: olisipa aikakone! Enää en sanoisi Helli-mummolle joojooJOO, kun hän aloittaa jälleen yhden tarinan nuoruudestaan. Kulunut, mutta niin totta: joidenkin asioiden arvon tajuaa vasta kun ne ovat saavuttamattomissa. Onneksi kuitenkin uudet Leinospolvet tuottavat uusia sukutarinoita.

Ja aivan uutena lehtenä sukututkimuksen kirjassa on tieteellinen geneettinen tutkimus, joka on tuonut täysin uutta tietoa suomalaisista suvuista, ja lienee mullistanut jo ainakin joissakin suvuissa käsityksen omasta alkuperästä. Lohilahden Leinolan Leinosten osalta se on jatkanut mieslinjan sukupuuta useita sukupolvia aiempaa pidemmälle, mutta tottahan näin naisena toivon, että joskus myös äitilinjaa valottava mitokondrio-dna-tutkimus saisi yhdenvertaisen roolin sukututkimuksessa.

< Helli-mummon kanssa huuhoimme Pihlajaveden rannalla lakanapyykkiä vuonna 1979. Sain 1970-luvun lopulla oman kameran, ns. kasettikameroiden klassikko Agfomatic 100 sensor, jota käytin ahkerasti.

> Vuonna 1992 Helli täytti 80 vuotta. Olin tuolloin ollut jo useamman vuoden "maailmalla", mutta synttäreille piti tottakai tulla.

KUVA: KATARINA KOSSEN ARKISTO

Helli-mummo on edelleen elämässäni

läsnä. Joka ilta pyyhin kasvoni pehmeäksi peseytyneeseen pellavapyyhkeeseen, jonka reunassa erottaa vielä kaunokirjaimin ommellun nimikönnin H.K. Sain opiskeluaikojen asuntooni mummolta kuusi pyyhettä, jotka Helli oli tehnyt kappioikseen Leinolassa. Pakastimessa on noin 120 vuotta vanha ruisleivän juuri, josta Helli teki leipää koko ikänsä. Juuri on Hellin anopin, Anna Marian (o.s. Hämmäläinen) Heikkilään tuoma. Hellin jälkeen emännäksi tuli setäni vaimo Paula, joka antoi palan juurta kaupunkilaiselle, suvuistaan innostuneelle surkealle leipojalle. Vielä pitää harjoitella, mutta ajatus arkisten asioiden jatkuvuudesta luo sidoksen sekä isoäitiin että isoisoäitiin.

Ja lopuksi:

on muuten päätetty pitää pikkuserkusten tapaaminen lauantaina 18.7. Lohilahden Vanhalla Unskalla, joka sijaitsee vastapäätä Leinolaan vievää tietä.

Katariina Kosonen
FT, Koulutusasiantuntija, Helsingin yliopisto

Kirjoittaja on tutkinut Leinosten lisäksi äitinsä sukuja, Sulkavan Kyrsyän Björnejä ja Säämingin/Kerimäen Hagmaneita sekä isoisoäitinsä Anna Maria Kososen, o.s. Hämmäläisen sukua, jonka Ahvionsaaren haara on Sulkavan Telataipaleen Hämmäläisiä. Anna-Maria oli Heikki Kososen vaimo ja Hellin anoppi.

Kuvien digiversiot Katariina Kososen arkisto

Lähteet

- 1 HisKi. hiski.genealogia.fi/historia/
- 2 Itä-Savo, 25.08.1934, nro 95, s. 3 ja Itä-Savo, 2.9.1933 nro 97, s. 3, Kansalliskirjaston digitaaliset aineistot, digi.kansalliskirjasto.fi
- 3 Kansallisarkisto, <https://astia.narc.fi/uusiastia/>
- 4 Kansallisarkisto. Sotapäiväkirjat-kokoelma, Talvisodan sotapäiväkirjat, SPK 2183 Kevyt osasto 12. Polkupyöräkomppania, 13.10.1939—22.2.1940
- 5 Kansallisarkisto. Kaatuneiden henkilöasiakirjat (kokoelma). Kantakortit, Kantakortit Lautsia – Luoti, Leinonen Taito Veikko. 03.10.1923.
- 6 Kansallisarkisto. Sotapäiväkirjat-kokoelma, Talvisodan sotapäiväkirjat, SPK 2183 Kevyt osasto 12. Polkupyöräkomppania, 13.10.1939 - 22.2.1940
- 7 Suomen vanhat kartat. Maanmittauslaitos. www.maanmittauslaitos.fi
- 8 Sotapolku. www.sotapolku.fi
- 9 Sotasampo. Talvi- ja jatkosota semanttisessa webissä. www.sotasampo.fi

Leinola kesällä 2025. Alakuvassa edessä Antti ja Anu Ranta, heidän välissään istuvat Janne Rannan pojat Aarne ja Ohto. Takana tyttären avopuoliso Arturo Lopez, Anun ja Antin tytär Mia ja poika Janne sylissä Nila-koira.

SIVUN KUVAT: ANU RANNAN KOTIALBUMI

SUKUTILA SIIRTYI TYTTÄRELLE

Nykykaaka sulkavalaisella maatilalla

Leinolan tila siirtyi Eero ja Alja Leinoselta heidän tyttärelleen Anulle. Antti ja Anu Ranta (os. Leinonen) ovat isännöineet tilaa vuodesta 1993 lähtien.

LEINOLA om vsta 1963 Eero Leinonen s 23. 5. -38, vmo Alja Ilta Rauha o.s. Valtonen s 15. 10. -42. Poika: Vesa Taneli -63. Tila on suku- ja kantatila ja se on ollut isännän suvun hallussa 1750-luvulta lähtien. Edellisiä omistajia olivat veljekset Leinonen vuoteen 1957 sekä Matti Leinonen 1957—63. Tila sijaitsee Lohilahden kylässä 31 km Sulkavan ja 2 km Lohilahden kirkkoilta, Lohilahden rannalla. Kokonais-

pinta-ala on 136 ha, josta metsää 126 ha ja peltoa 10 ha. Talouskeskus on Leinolan kylätien varressa, viljelysten keskeltä kohoavan mäen laella. Sementtitiilinen päärakennus on vltta 1930 sisältäen 10 huonetta sekä mukavuudet. Puurakenteisessa karjarakennuksessa vltta 1959 on navetta, talli, sikala, työ- ja rehutilat sekä puimala. Erillisenä on aittarakennus. Tilalla on traktori työkoneineen ja viljankuivuri. Pellot ovat moreeni- ja mutamaita. Niissä viljellään leipä- ja rehu- viljaa, perunaa sekä heinää. Mäntyvaltaiseen sekametsään on istutettu kuusta 10 ha. Sk-karjaan kuuluu 4 lypsävää ja 8 nuorta. Lihotussikoja on 6 vuosittain ja kanoja omaa tarvetta varten. — Isäntä on maataloustuottajain piirimies. Hän harrastaa hirvenmetsästäystä. —SS

Lapsuus maalla

oli ulkona leikkimistä ja maatilalla töihin osallistumista. Äidillä ja isällä oli 14 parren lypsylehmanavetta. Navettatöihin en muista paljoa osallistuneeni. Säilörehu tehtiin silloin AIV-torniin ja siellä oltiin rehua levittämässä ja polkemassa sitä jaloilla tiukkaan. Kuivaheinä levitettiin ja poljettiin heinäkuuriin. Samalla leikittiin hyppimällä orsilta heiniin.

Isä viljeli myös sokerijuurikasta ja sitä piti kitkeä ja harventaa. Kasvimaan kitkeminen ja marjastus kuuluivat myös töihin.

Kyllä työn lisäksi sai myös leikkiä. Naapurin pikkuserkun Pirjon kanssa uitiin kesäisin todella paljon ja talvisin oli lumileikit. Isoveljien touhuissa piti yrittää pysyä mukana ja serkkuja kävi kylässä.

1960-luvulla ilmestyi Suomen maatalojen esiteltyt kirjasarja. Sulkavan maataloista olivat mukana sekä Eero Leinosen omistukseen juuri siirtynyt Leinola että Martti Leinosen ostama Leppäniemi. Kirjan kuvassa Eero ja Alja (o.s. Valtonen) ja esikoispoika Vesa. (lähde: Suuri maatalokirja, 1965. Osa IV, Kymen ja Mikkelin läänit. Kustannustuote Oy, Helsinki.)

SIVUN KUVAT: ANU RANNAN KOTTIALBUMI

Aukeaman kuvissa emolehmiä Leinolassa laitumella ja pihatossa.

Lukion jälkeen

menin Otavaan puutarhakouluun ja siellä tapasin mieheni **Antti Rannan**. Yhteinen elämä alkoi Kataisten taimitarhalla töissä Ikkalassa. Sieltä Antti meni Vihdin kunnan puisto-osastolle ja minä Onnelan puutarhalle.

Eero-isä alkoi puhumaan meille, että tulimme jatkamaan tilanpitoa. **Ville**-veli oli käynyt maatalouskoulun, mutta valitsi vaimonsa kanssa Tampereelle jäämisen.

Kesäkuussa 1993 teimme tilakaupat. **Janne** poikamme oli syntynyt huhtikuussa, joten äiti oli navettatöissä mukana. **Mia** syntyi 1995.

Vuonna 1996 rakensimme

kylmäpihaton 50:lle lypsylehmälle. Lypsyä varten rakennettiin kuuden lehmän lypsyasema (2x3 kalanruoto). Vuonna 2006 siirryimme emolehmätuotantoon. Rotuina oli *aberdeen angus* ja *hereford*. Siemennykset hoiti kaksi *charolais*-sonnia. Vasikat kasvatettiin emojen imetettävänä puolivuotiaiksi ja sen jälkeen ne myytiin jatkokasvatustiloille teuraiksi kasvatukseen.

Vuonna 2022 tammikuussa lopetimme karjanpidon myymällä emot toiselle tilalle. Tila on ollut luomutuotannossa ja kuutena vuotena viljelimme tärkkelysperunaa luomuna. Se homma näillä Savon kivisillä pelloilla oli yhtä kivien mättöä nostokoneesta pois.

Antti-mieheni

on aina kannustanut ja opettanut minut traktoritöihin. Mielelläni olen niihin osallistunutkin. Peltotyöt tehtiin yhdessä ja säilörehu tehtiin useana vuonna ihan kahdestaan. Antti niitti päivän heinät niittomurskaimella ja minä aloitin noukinvaunulla heinän ajon laakasiiloon ja tiivistin rehut toisella traktorilla. Lopun päivää Antti ajoi rehua noukinvaunulla ja minä olin siilolla.

Yhdessä olemme

aina tehneet myös taimien istutukset ja taimikonhoidot raivaussahoilla. Klapien teko on myös isossa osassa, sillä tämä yli 300 neliön talo lämpiää puulla. Metsää olemme ostaneet lisää entisten lisäksi.

Tilaa viljelemme kasvinviljelytilana. Meillä on vielä paljon vuosia eläkeikään ja sukupolvenvaihdos ei ole vielä ainakaan vakavassa harkinnassa.

Isäni Leinosten suku

on todella laaja. Isälläni on ollut kuusi sisarusta, joista vanhin kuoli pienessä ja nykyään muutkin ovat kuolleet. Minulla on isänpuolen serkkuja 18, joista 13 elossa. Pikkuserkkuja on elossa 27. Monet serkut ja pikkuserkut asuvat tai mökkeilevät täälläpäin, joten heitä tulee tavattua. Omilla sisaruksillani, kaksi isoveljeä ja pikkusisko, on yhteensä 11 lasta. Omat kaksi lastani ovat saaneet leikkiä serkkujensa kanssa, kun veljeni viettivät kesiään mökeillään. Meillä on kaksi pojanpoikaa ja kummallakin veljelläni on kolme lastenlasta. Suku jatkuu.

Isäni Eero

yrityksi saada sukutilakunniakirjan vuonna 1988. Mikkelin maakunta-arkistossa arkistonhoitaja tutki Leinosia. Tutkimus alkaa vuonna 1712 syntyneestä Mikko Pekanpojasta mutta loppuu

1851 syntyneeseen Anna Pauliinaan. Jostain syystä muita lapsia ei tutkimuksessa ole ja isäni ei sukuvieriä saanut. Anna Pauliinan veli Matti syntyi 5.8.1868. Tämä isäni isoisä rakensi tämän Leinolan nykyisen kivitalon lapsien kanssa 1929.

Itse olen todella ylpeä edellisistä sukupolvista, heidän työstään ja elämästään täällä Leinolassa.

Anu Ranta

KUVA: MARKETTA HÄMÄLÄISEN ARKISTO

Lohilahden Leinolan Leinosten sukua Savonlinnan Wanhalla Kasinolla, jossa Leinosen sukuseura vietti sukujuhlaa 10.8.2025. Eturivissä vasemmalta Marketta Hämäläinen, Helena Pellinen, Arja Schenkwein, Leila Bonnici ja Birgitta Pöyry. Takarivissä Anu Ranta ja veli Vesa Leinonen, Risto Leinonen ja Mikko Leinonen vierellään poikansa. Kuvan ryhmästä on ottanut Eija Leinonen Marketta Hämäläisen kameralla.

SEPÄ SULKAVA ON PAIKKA VERRATON

Leppäniemen neljän sisaren elämäntarinat

Lohilahden Leinolan talon nuorin poika Martti osti omalle perheelleen lähistöltä Leppäniemen tilan. Aviopuolison Taimin kanssa heille syntyi yhteensä seitsemän lasta. Tyttäristä neljä, Leila Bonnici, Arja Schenkwein, Helena Pellinen ja Birgitta Pöyry, muistelivat keväällä 2026 elämänsä vaihteita.

Yhteinen koti Leppäniemessä

Leila Vanhimpana lapsena jouduin olemaan isän apuna kaikissa maatalouden töissä äitini hoitaessa karjan ja nuorempia sisaruksiani. Muistoni sota-ajasta on kuinka isä lomilta lähtiessään puki armeija-asun päälleen ja rintamalta sain häneltä kortteja.

Arja Maatilan työt opittiin jo lapsesta lähtien: karjanhoito, peltotyöt, kuten perunan ja sokerijuurikkaan viljely, ja talvella metsätyöt. Lapsuus ja nuoruus oli onnellinen ison sisarusparven ympäröimänä.

Helena Kun oli monta sisarusta, oli leikkisekä riitakaverit ympärillä. Lapsena oli ihmeellistä, kun meillä oli vanhan tuvan nurkassa puretun leipäuunin tilalla sauna jo 1940-luvulla. Ei sitä ollut kylällä kellään muilla.

Isän kekseliäisyys oli aikaansa edellä. Meillä oli auto ja taksiluvat, samaten traktori hommattiin ennen muita. Pääasiallisesti tulo saatiin pellolta ja karjasta. Isä haistoi aina mikä työ on tuottoisaa. Perunaa myyntiin ja sokerijuurikasta, se työllistikin monta käsiparia. Matti-sedän lapsetkin olivat tervetulleita

juurikkaan harvennukseen ja heinähommiin. Elina tätikin tuli joinakin kesinä lapsineen. Isän suunnittelemaan Leppäniemen uuteen kaksikerroksiseen taloon hyvin mahduttiin. Äiti oli uskomattoman taitava keksimään syötävää joskus aika isollekin porukalle ihan yksin, kun isä keksi meille tytöillekin lapioon ja justeeriin tarttumiset. Ei siis ollut miesten ja naisten töitä eritelty.

Birgitta Lapsuudenkodissamme arvostettiin työtä ja ahkeruutta. Arvoihin kuuluivat myös ns. vanhan maailman arvot: koti, uskonto, isänmaa. Tavanomaisten maataloustöiden lisäksi koin koko lapsuus- ja nuoruusiän kasvaneeni kansainvälisessä ilmapiirissä. Kotimme on Saimaan ympäröimä ja maatila- matkailutrendistä johtuen 1960-luvun alusta alkaen pihapiirissämme oli koko kesäkauden ajan eurooppalaisia matkailijoita.

Opintielle ja ammattiin

Leila Haaveenani oli opettajan ammatti. Kävin Mikkelissä nuoriso-opiston ja pyrin seminaariin, mutten päässyt. Maatilan töiden ohella opiskelin kirjeopiston kautta keskikoulun aineita, mutta raskaiden maatöiden jälkeen ei voimat riittäneet loppuunsaorittamiseen. Vuonna 1963 opettajani Sirkka Honkavaara houkutteli minut opettajien kuukauden pituiselle Keski-Euroopan kiertueelle. Houkutus oli oppia englannin kieli tavattuani matkan aikana mukavia nuoria, joiden kanssa olisi ollut hauskaa kommunikoida enemmänkin.

Leppäniemen talo, johon Leinolan talon nuorin poika Martti perusti perheensä.

KUVA: HELENA PELLISEN KOTIALBUMI

1965 tarjoutui tilaisuus päästä au-pairiksi Englantiin Gosportiin, jossa asui myös sulka-valainen tuttavaruva. Samalla tutustuin muihinkin Englannissa asuviin suomalaisiin. Heidän avullaan sain töitä Lontoosta hotelli-alalta ja kielen oppiminen oli nopeampaa. Heidän lastensa kanssa olen vieläkin yhteydessä kirjeitse.

Arja Vanhempani olivat edistyksellisiä ja aloittivat maatilamatkailun harrastamisen jo 60-luvulla ja se olikin sysäys kielitaidon kartuttamiseen mahdollisimman nopeasti. Olivathan turistit pääosin Keski-Euroopasta. Kielet oppii parhaiten kussakin maassa asuen ja työskennellen. Siksi opiskelujen jälkeen Englanti oli ensimmäinen kohteeni. Asuihan sis-koni Leila silloin Lontoossa. Sitten seuraavana vuonna Tukholmaan kesätöihin, yo-merkono-min tutkinto Savonlinnassa ja Saksaan.

Helena Minua elämä on kuljettanut. Yksi vuosi Lontoossa ja 44 vuotta Joensuussa omaa kampaamoyritystä pyörittäen.

Birgitta Opiskeluni jälkeen olin kieli- ja työharjoittelussa USA:ssa ja Saksassa.

Oma koti ja perhe

Leila Tansseissa tapasin temperamenttisen maltalaisen *Josef Bonnicin* ja se oli menoa. Oma koti Itä-Lontoossa ja ensimmäisen lapseni synnyttyä jäin kotirouvaksi. Vuonna 1969 niin hyvin alkanut perhe-elämä mullistui totaalisesti mieheni kuoltua tapaturmaisesti odottaessani toista lastani. Onneksi sisareni Arja oli juuri tullut Lontooseen töihin. Hänen apunsa oli korvaamaton surutyön ja käytännön asioiden hoidossa. Samoin paikallinen sosiaalityöntekijä Mr. Mcmillan auttoi viranomaisasioiden ja talon myynnin kanssa ja hertaisuudellaan toi lohtua elämäni.

Tyttäreni syntymän jälkeen ja saatuani talon myydyksi pääsin muuttamaan takaisin Suomeen kotitilalleni Leppäniemeen. Vanhempieni tuki oli ehdottoman tärkeää järjestellessäni elämäni uudestaan. Lasten tultua kouluikään muutin Savonlinnaan, jossa vierähti 36 vuotta.

Arja Berliinistä tarttui matkaan ex-mieheni itävaltalainen *Edwin Schenkwein* ja yhdessä päädyimme vielä Müncheniin töihin hotelli-alalle. Sitten Suomeen vuonna 1973, Auvilan koulujen osto ja avioliitto. Ja vielä kerran ulkomaille Saksaan ja Englantiin ennen pysyvästi Partalansaarelle asettumista.

Helena Tärkein tapahtuma Joensuussa oli, kun sain kaksi vanttaraa poikaa *Akin* ja *Ernon*. Poikien isän *Einon* kanssa on oltu jo naimisissa peräti 56 vuotta. Eläkkeelle jäätyämme muuttimme poikien perheitä lähemmäksi ensin Helsinkiin ja nyt Porvooseen.

Harrastuksia

Leila Sulkavan soutuihin osallistuin lähes 30 kertaa. Alkuvuosina minulla oli useampi ykkössija naisten yksinsoudussa.

Savonlinnassa ollessani harrastin kuorolaulua mm. Savonlinnan oopperakuorossa useita vuosia. Kesäisin olin lasteni kanssa kotitilan töissä, jota riittikin meille kaikille.

Helena Sulkavan soutu eli Partalansaaren ympäri olen soutanut 40 kertaa.

Takaisin Sulkavalle

Leila Lasten asettuessa Etelä-Suomeen asumaan kävi iso asunto turhaksi ja muutin kotipitäjään Sulkavalle. Synnyinseutu ja kotipaikkarakkaus vetivät puoleensa. Ja olihan minulla jo kesämökki Saimaan rannalla kotimaisemissa. Vietän lähes koko kesän mökkeillen ja upeasta luonnosta nauttien. Talvisin asun kirkonkylällä ja osallistun aktiivisesti Eläkeliiton toimintaan ja laulaen kuorossa.

Arja Suomessa perustettiin firma Partalansaaren Lomakoti ja aloitettiin majoitus- ja kahvilatoiminta entisten Auvilan koulujen tiloissa. Lisäänsioita saatiin työskennellessämme Rantasalmella hirsitalotehdas Rantasalmi Oy:ssä. Perheen lisääntyessä jäin hoitamaan omaa yritystä päätoimisesti.

Turistikausi ajoittui pääasiassa kesään ja suurin osa majoittujista tuli Saksasta. Avioeron myötä jatkoin yritystoimintaa yksin ja edelleen tulee turisteja jopa kolmannessa polvessa.

Hevoson kanssa peltotöissä Arja ja Helena

Yllä sokerijuurikkaan harvennusta,
alla Helena ja Arja soutamassa.

KUVAT: ARJA SCHENKWEININ JA HELENA PELLISEN KOTIALBUMIT

Sulkavan soudut ovat olleet tärkeä tulonlähde vuosittain ja esimerkiksi Inkaan Ingallunda soutujoukkue majoittuu ja ruokailee 20 vuoden jälkeenkin lomakodilla. Saimaa ja Partalansaaren monet järvet, lammet ja vaihteleva maasto kiehtovat luonnonkauneudellaan ja monista vieraista on tullut vakioasiakkaita. Sulkava on hyvä paikka asua ja yrittää. Kuten kotiseutulaulussakin sanotaan: ”*Sepä Sulkava on, paikka verraton, sitä kyllyiksi kiittää en saata.*”

Birgitta Mieheni pankkiuran vuoksi perheemme asui Pohjois- ja Etelä-Savossa. Vuodesta 1995 alkaen olemme huolehtineet kotipaikastamme Leppäniemestä. Nykyisin tilalla päätuotantosuuntana on metsätalous, pellot on vuokrattu paikalliselle luomuviljelijälle ja harjoitamme myös pienimuotoista matkailua.

Suvun ja kotipaikan merkitys

Arja Kotitilamme Leppäniemi oli aina turvallinen paikka palata eri maissa asumisen jälkeen. Iso sisarusparvi on myös eri elämäni vaiheissa ollut tuki ja turva. Talkooapua on aina tarvittaessa löytynyt. Meillä kaikilla on myös kesämökit Leppäniemen rannoilla, joten yhteiset kokoontumiset ja tapaamiset onnistuvat helposti.

Birgitta Kotipaikkamme on ollut meille lapsille turvasatama, johon on voinut elämän eri vaiheissa halutessaan palata. Suuri suku on rikkaus, toki erilaiset persoonallisuudet vaativat myös joustavuutta. Pohjavireenä on kuitenkin toisistamme välittäminen ja huolehtimien. Erityistä kotipaikassamme on luonnonkauneus ja saunarannan ihanat aurin-gonlaskut, siihen mielenmaisemaan on aina mukava palata.

Ylhäällä: Perheen joulunviettoa Leppäniemessä

Martin 90-vuotispäiviltä vuonna 1998. Martti ja lapset, alakuvassa Martti sisarensa Hellin kanssa.

Helena Äiti ja isä olivat hyvin sosiaalisia. Toivottivat serkutkin aina tervetulleiksi ja myöhemmin me sisarukset perheinemme lomilla kokoonnuimme auttamaan heitä. Samalla meidän lapsetkin oppivat työnteon tärkeyden. Leppäniemen merkitys on säilynyt rakkaana. Monia hikipisaroita on vuodatettu lapion varressa talon pohjaa ja salaojia kaivettaessa. Samoin isosisko Leilan kanssa, kun justeerilla talvella vedettiin puita nurin hiki päässä.

Nämä muistot ja monet muut tulee mieleen, kun istun pihakeinussa kesämökillämme. Katselen ylös kädet ristissä: kiitos äiti ja isä, kun säästitte kaunista Saimaanrantaa meille lapsille kesäasuntoja varten rakkaan entisen kotimme maille.

Muistoni Leinolasta

Leila Leinolan muistoista nousee esiin leikit samanikäisten serkkujen kanssa. Iso talo oli hämmästyttävä. Mummo Anna-Mari on muistoissani pieni ja hentoinen.

Helena Maria-mummon vielä eläessä pääsin minäkin käymään Leinolassa. Lapsena talo näytti kauhean isolta ja hienolta. Oikein kaksi sisäänkäyntiä ja kaksi kerrosta ja asukkaitakin kolme eri perhettä. Kun kuulin, että toi upee pytinki on isän suunnittelema, niin tuli pieni ylpeyden tunne, että on meidän isä Martti tosi viisas. Samalla tutustuimme Matti-sedän lapsiin ja heistä tulikin meille hyvin läheisiä. Joskus aikuisena olin peräti auttamassa navettahommissa muutamina päivinä. Liekö ollut lomitusta.

Arja Muistan lapsuudessani ihmetelleeni Leinolan hurjan isoa taloa, jossa oli jännittävää kyläillä vanhempieni kanssa. Isovanhemmista ei muistoja, mutta serkuista sitäkin enemmän. Melkein joka kuukausi vierailtiin Leppäniemestä käsin Lohikosken ja Leinolan sukulaiset läpi. Yhteys oli siis tiivistä. Tuntuu kuin oltais kaikki yhtä suurta perhettä.

Haastattelut ja tekstin editointi Eija Leinonen

KUVA: KUVAAJA I.K. INHA, 1892. MUSEOVIRASTO, KANSANTIETEEN KUVAKOKOELMA

LEINOSTEN JUURIA JÄLJITTÄMÄSSÄ

Sukututkimuksen tilannekatsaus

Leinosen sukuseuran sukututkimus on kuluvana vuonna keskittynyt erityisesti suvun varhaisimpien vaiheiden selvittämiseen. Keskeisessä roolissa tutkimustyössä ovat isälinjaan perustuvat Y-DNA-testit, joiden tuloksia on yhdistetty systemaattisesti 1500–1800-lukujen asiakirjalähteisiin, kuten veroluetteloihin, henkikirjoihin ja kirkonkirjoihin.

Tärkeänä aineistona hyödynnetään myös sukuseuran arkistoon vuosikymmenten aikana kertyneitä laajoja sukuselvityksiä Leinosten eri sukuhaaroista eri puolilta Suomea.

Viimeisten parin vuoden aikana Leinosten yhteinen geneettinen sukupuu on edennyt merkittävin harppauksin. Y-DNA-tutkimuksen avulla siihen on voitu liittää useita sukuhaaroja, joita ei pelkkien asiakirjalähteiden perusteella ole ollut mahdollista yhdistää. Näihin kuuluvat muun muassa luovutetun Karjalan alueen Jaakkiman Iijärven ja Sakkolan Tikansaaren Leinokset sekä tuoreimpana Viipurin Yläsommeen Porlammilta olevat Leinokset.

Aatu Leinosen (1847–1920) isännöimä Mäntyniemen talo Kuusamon Paanajärvellä 1892.

Kokenut karhunkaataja Aatu Leinonen joutui samana vuonna kuvan oton kanssa karhun raatelemaksi. Aatu Leinosen suku on Kuusamon Leinokset sukukirjassa ja hän on itse kirjan kansikuvassa (s. 78).

Pohjois-Savosta uusia tuloksia on saatu Iisalmen ja Nilsiään Leinosista sekä Kallaveden lounaisrannan alueelta Kuopion Hirvilahdelta ja Maaningan Leinolanlahdelta. Lisäksi lisätestejä on tilattu Kainuun, Laukaan, Pielisjärven ja Kiteen Leinosten parissa sekä Leinosten sukuun alun perin kuuluneiden Kemprien ja Pääkkösten osalta. Osasta näistä tulokset ovat jo valmistuneet, mutta osan kohdalla tuloksia vielä odotetaan.

Toisaalta Y-DNA-testien perusteella tiedetään, etteivät kaikki Leinokset kuulu suoran isälinjan osalta samaan päähaaraan. Esimerkiksi Tervolan ja Kuusamon Leinokset muodostavat isälinjaisesti oman, päälinjasta erillisen ryhmän. Samoin on laita Kiteen, Tohmajärven ja Kiihtelysvaaran alueen Leinosten kohdalla. On kuitenkin mahdollista, että näiden sukuhaarojen välinen yhteys Leinosten päähaaraan löytyy 1500–1600-luvuilla eläneiden äitilinjojen kautta, vaikka tästä ei ainakaan toistaiseksi ole löytynyt varmoja todisteita.

Y-DNA-tutkimuksessa Leinosten suku on ollut poikkeuksellisen aktiivinen. Eri sukuhaaroista on tehty jo noin 80 Big Y-700 DNA-testiä, mikä nostaa Leinosten suvun Suomen kärkijoukkoon Y-DNA-testien määrässä. Suuren mittakaavan kuva suvun varhaisista vaiheista alkaa olla varsin hyvin hahmottunut, eikä kokonaisuutta mullistavia suuria yllätyksiä ole tällä hetkellä näköpiirissä.

Tarkempi tarkastelu eri sukuhaarojen osalta kuitenkin paljastaa, että monia yksityiskohdita on yhä avoinna. Uudet testitulokset ja asiakirjalöydöt täydentävätkin jatkuvasti kokonaiskuvaa ja ajoittain myös tarkentavat tai korjaavat aiempia tulkintoja.

Savon vanhimpia sukuja

DNA-testien tulosten perusteella Leinokset ovat osoittautuneet muinaisista savolaisista kantasuvuista yhdeksi isoimmista ja yhdeksi vanhimmista. Etelä-Savosta lähtöisin olevien Leinosten vanhin yhteinen esi-isä on tämänhetkisten arvioiden perusteella syntynyt noin 1210-luvulla. Leinonen sukunimen täytyy siis olla vähintään 800 vuotta vanha, jolloin se olisi syntynyt viimeistään 1200-luvun alussa tai jopa 1100-luvun puolella.

DNA-testien tulokset ovat myös muuttaneet käsityksiä itäsuomalaisten sukunimien pysyvyydestä. Sama sukunimi ei tarkoita aina automaattisesti samaa isälinjaista sukuyhteyttä, sillä samoja sukunimiä on voinut syntyä useilla eri tahoilla toisistaan riippumattomasti. Myös sukunimien vaihdoksia on tapahtunut jo hyvin varhaisista ajoista alkaen ja sukunimi voi olla peräisin myös äidin puolen suvulta.

Geneettisen isälinjan osalta monta Leinosen sukua

DNA-testien perusteella nähdäänkin, että Leinosten suvussa on ollut lukuisia sukunimenvaihdoksia molempiin suuntiin. Leinosen suvun jäseniksi on suoran isälinjan kautta yhdistynyt useita Etelä-Savosta lähtöisin olevia nuorempia sukuja. Toisaalta DNA-testien perusteella voidaan nähdä, että Leinosia on suoran isälinjan osalta useita eri sukuja ja monissa näistä sukuysteys tulee äidin puolelta.

1. Leinosen suvun päähaara

Etelä-Savosta

(haploryhmä: N-Y34045, noin 1210-luku.)
Leinosten suvuista vanhin ja suurin on lähtöisin keskiajan Etelä-Savosta. Tähän Leinosten suvun ns. päähaaraan kuuluvat Juvan, Puumalan, Sulkavan, Ristiinan, Laukaan, Iisalmen, Nilsiä, Kuopion, Maaningan, Kainuun, Piellijärven, Ilomantsin, Sakkolan, Jaakkiman ja Viipurin Leinokset, sekä Ytterlänän metsäsuomalaisia Keski-Ruotsissa.

Etelä-Savon Leinosiin kuuluu sukunimien vaihdoksien kautta myös Anttolan Ikolan Ikoset, Juvan Kasintaipaleen ja Yliveden Pasaset, Juvan Lampaiset, Anttolan Nurhoset, Suommenniemen Sollat, Ylä-Savon Väisäset, Petäjäveden Marttiset ja Räihät, Juvalta Kuhmoon ja Parikkalaan muuttaneet Pääkköset, sekä Juvalta Rautalammille ja Hankasalmelle muuttaneet Matilaiset sekä Etelä-Savon Kemppejä.

2. Paltamon Kivesjärven Leinola n:o 7 Leinosia, Temmeksen Hongat ja Säräisniemen Matti Matinpoika Leinosen jälkeläiset

(N-FTB6460, 1600–1700-luku)

Toukokuussa 2026 valmistuneen Temmeksen Hongan haaran Y-DNA-testin perusteella on käynyt ilmi, että ainakin osa tai mahdollisesti kaikki Paltamon Kivesjärven Leinola n:o 7 talon Leinosista näyttäisi kuuluvan samaan sukuhaaraan kuin aiemmin erillisenä pidetty

Säräisniemen Matti Matinpoika Leinosen (s. 13.9.1814) sukuhaara. DNA-tulokset eivät kuitenkaan vielä anna varmaa vastausta siihen, missä sukupolvessa Kivesjärven Leinola n:o 7:n isälinja erkane muista Kainuun Leinosista.

Yhtenä todennäköisimmistä vaihtoehdoista voi kuitenkin pitää noin 1680-luvulla syntynyttä Pekka Pekanpoika Leinosta. Asiakirjalähteiden perusteella on mahdollista, että hän on tullut taloon vävyksi, sillä hänen puolisonsa nimi oli Helga Leinotar. 1700-luvulla ei yleensä ollut tapana, että nainen otti aviomiehensä sukunimen, joten Helgan voidaan todennäköisesti katsoa olleen Leinola n:o 7:n tyttäriä. Tällöin hänen aviomiehensä Pekka Pekanpoika, joka DNA-tulosten perusteella on mahdollisesti ollut alkuperäiseltä nimeltään Pelkonen, olisi ottanut käyttöön Leinonen-nimen talon mukaan.

3. Iitin Leinokset

(N-FT102429, 1700-luku)

Suoralta isälinjaltaan Iitin Leinokset polveutuvat ruotusotamies Taavi Bergmanista (s. 1705). Leinonen-sukunimi tuli suvulle käyttöön 1800-luvulla, kun Matti Taavinpoika Fager (s. 1788) muutti vävyksi Antti Leinosen torppaan. Antti Leinonen oli asettunut Iitin Pappilan torppariksi jo vuonna 1757.

On mahdollista, että Antti Leinonen kuului Etelä-Savon Leinosten sukuun, mutta tästä ei ole toistaiseksi löydetty varmoja asiakirjatodisteita. Lisäksi näyttää siltä, ettei hänellä ole nykypäivään ulottuvaa suoraa mieslinjaa, minkä vuoksi myöskään Y-DNA-tutkimus ei voi tuoda asiassa varmuutta.

4. Tervolan ja Kuusamon Leinokset

(N-FT10825, 1500-luku)

Tervolan Leinosten kantaisän Tapani Tapaninpoika Leinosen (s. n. 1585) uskottiin aiemmin olevan juuriltaan Kainuun Leinosia ja Kuusamon Leinosten kantaisän Mikko Pekanpoika Leinosen (s. 1689) uskottiin puolestaan olevan lähtöisin Tervolasta. Molemmista sukuhaaroista on valmistunut yhdet testit ja niiden perusteella nähdään, että Tervolan Leinokset ja Kuusamon Leinokset ovat isälinjaltaan keskenään samaa sukua, mutta eri sukua Kainuun ja Etelä-Savon Leinosten kanssa.

Tervolan ja Kuusamon Leinosten suora isälinja vie keskiajalla Etelä-Savoon, joten periaatteessa voisi olla mahdollista, että Leinonen sukunimi tulisi heille savolaisen äidin puolelta 1500-luvun alusta, mutta asiakirjatodisteita tästä ei ole. Toinen vaihtoehto voi olla, että koska Tervola sijaitsee länsisuomalaisella sukunimialueella, niin Leinolan taloon on Tervolassa tullut vävy, joka on ottanut Leinonen sukunimen käyttöönsä viimeistään 1600-luvun alkuvuosikymmeninä.

Seuraavien sukupolvien aikana Tervolan Leinosten kaikki mieslinjat muuttivat pois Leinolan talosta ja heidän sukunimensä muutuivat länsisuomalaisen käytännön mukaisesti uusien asuinpaikkojen mukaan. Poikkeuksena tähän oli Kuusamoon muuttanut Mikko Leinonen, jonka jälkeläisistä suurimmalla osalla Leinonen sukunimi on säilynyt käytössä.

5. Tervolan Juho Niilonpoika Leinosen ent. Siitosen sukuhaara

(I-FTA50012, 1700-luku)

Tervolan Runkauksen kylän Leinolan taloon tuli vuonna 1752 vävyksi Juho Niilonpoika Siitonen (s. 1.12.1726) ja länsisuomalaisen nimikäytännön mukaisesti hän otti käyttöönsä Leinonen sukunimen, joka on säilynyt sukuhaaran käytössä edelleen.

6. Tohmajärven ja Kiteen Leinokset

(N-FTF72575, 1600-luku)

Tohmajärven Kantosyrjän Leinosten kantaisä Mikko Leinonen on syntynyt arviolta noin 1620-luvulla. Hänen jälkeläisiinsä kuuluvat Tohmajärven Kantosyrjän Leinosten lisäksi myös Kiihtelysvaaran Leinokset. Samaan sukuun kuuluu myös Kiteen Kantosyrjän Leinokset, joiden vanhin tunnettu esi-isä asiakirjoissa on 1701 syntynyt Heikki Leinonen. Heikki Leinosen jälkeläisistä on valmistumassa keuhkulla 2026 ensimmäinen Big Y -testi, mutta se ei ehtinyt valmistua tämän artikkelin kirjoittamiseen mennessä. Tohmajärven ja Kiteen Leinosten suoraisälinja vie rautakaudella nykyisen Etelä-Karjalan alueelle ja keskiajalla Etelä-Karjalan ja Savon rajamaille.

Todennäköisesti samaan sukuun kuuluvat lisäksi myös Kiteen Puhoksen Leinokset ja luovutetun Karjalan alueelta Ruskealan Leinokset, mutta näistä kahdesta sukuhaarasta ei ole vielä DNA-testejä.

7. Sortavalan ja Impilahden Leinokset

(N-BY32544, 1600-luku)

Suvun kantaisä Antti Leinonen syntyi arviolta noin 1690-luvulla. Hänen poikansa Antti Antinpoika Leinonen s. 14.8.1717 ja Kasperi Antinpoika Leinonen s. n. 1722 asuivat Sortavalan maaseurakunnan Puronvaarassa.

8. Mikkelin Antti Antinpoika Leinosen sukuhaara

(N-FTA50266, 1700-luku)

Vuonna 1795 syntynyt Antti Antinpoika Leinonen oli ammatiltaan sotilas ja hän käytti myös sotilasnimeä Larm. Antti Leinosten suoraisälinja näyttäisi vievän rautakaudella Ruotsiin. Lähimpien testattujen henkilöiden esi-isien sukunimet Lindholm, Lindroos ja Östervall. Olisiko Antti Leinosen esi-isä Ruotsin suurvalta-ajalla Suomeen muuttanut sotilas?

Leinosen suvun päähaara Etelä-Savosta

- 1 Leinosen suvun kantaisä Etelä-Savossa Anttolan, Mikkelin ja Juvan seudulla n. 1210-l.
- 2 Juvan haaran kantaisä n. 1250-l.
- 3 Etelä-Savon Matilaiset 1280-l. / 1500-l.
- 4 Maaningan Leinolanlahden ja Kuopion Hirvilahden Leinonet 1360-l. / 1660-l.
- 5 Juvan Kasintaipaleen ja Yliveden Pasaset 1410-l. / 1600-l.
- 6 Anttolan Ikolan Ikoset 1410-l. / 1670-l.
- 7 Kuhmon Pääkköset 1430-l. / 1650-l.
- 8 Parikkalan Pääkköset 1430-l. / 1670-l.
- 9 Paltamon Kivesjärven Leinonet 1450-l. / 1550-l.
- 10 Paltamon Vuottolahden Leinonet 1450-l. / 1600-l.
- 11 Juvan Lampaiset 1520-l.
- 12 Laukaan Kuusveden Leinonet 1520-l. / 1550-l.
- 13 Laukaan Vatian Leinonet 1520-l. / 1560-l.
- 14 Petäjaveden Marttiset 1500-l.
- 15 Petäjaveden Rähät 1520-l. / 1560-l.
- 16 Ylä-Savon Väisäset 1550-l.
- 17 Pellosniemen Nurhoset 1550-l.
- 18 Puumalan Hurissalon Leinonet 1570-l. / 1590-l.
- 19 Ytterlänänin metsäsuomalaisia 1580-l.
- 20 Paltamon Melalahden Leinonet 1580-l. / 1630-l.
- 21 Puumalan Sollan Leinonet 1600-l.
- 22 Jaalangan Leinonet 1600-l. / 1650-l.
- 23 Mainuan Leinonet 1635-l. / 1670-l.
- 24 Laukaan Moisiot 1640-l. / 1680-l.
- 25 Iisalmen ja Nilsiän Leinonet 1650-l.
- 26 Petäjaveden Kyyrämäki-Seppälät 1650-l.
- 27 Sulkavan kirkonkylän Leinonet 1660-l.
- 28 Pielisjärven Leinonet 1670-l.
- 29 Ristiinan Leinonet 1670-l.
- 30 Hailuodon Leinonet 1680-l. / 1730-l.
- 31 Sakkolan Leinonet 1690-l.
- 32 Suomenniemen Sollat 1700-l.
- 33 Sulkavan Lohilahden Leinolan Leinonet 1710-l.
- 34 Jaakkiman Leinonet 1710-l.
- 35 Puumalan ruotosotamies Juho Leinonen 1720-l.
- 36 Sulkavan Pappilan Leinonet 1720-l.
- 37 Ilomantsin Leinonet 1730-l.
- 38 Viipurin Yläsommeen Leinonet 1760-l.
- 39 Petäjaveden Kintauden Jussilat 1780-l.
- 40 Säräisniemen Enolahden Leinonet 1810-l.
- 41 Säräisniemen Juusolan Leinonet 1810-l.
- 42 Rautalammin Leinosia 1820-l.
- 43 Suomenniemen Kinnaslampia 1850-l.
- 44 Muhoksen Häikiöt 1880-l.

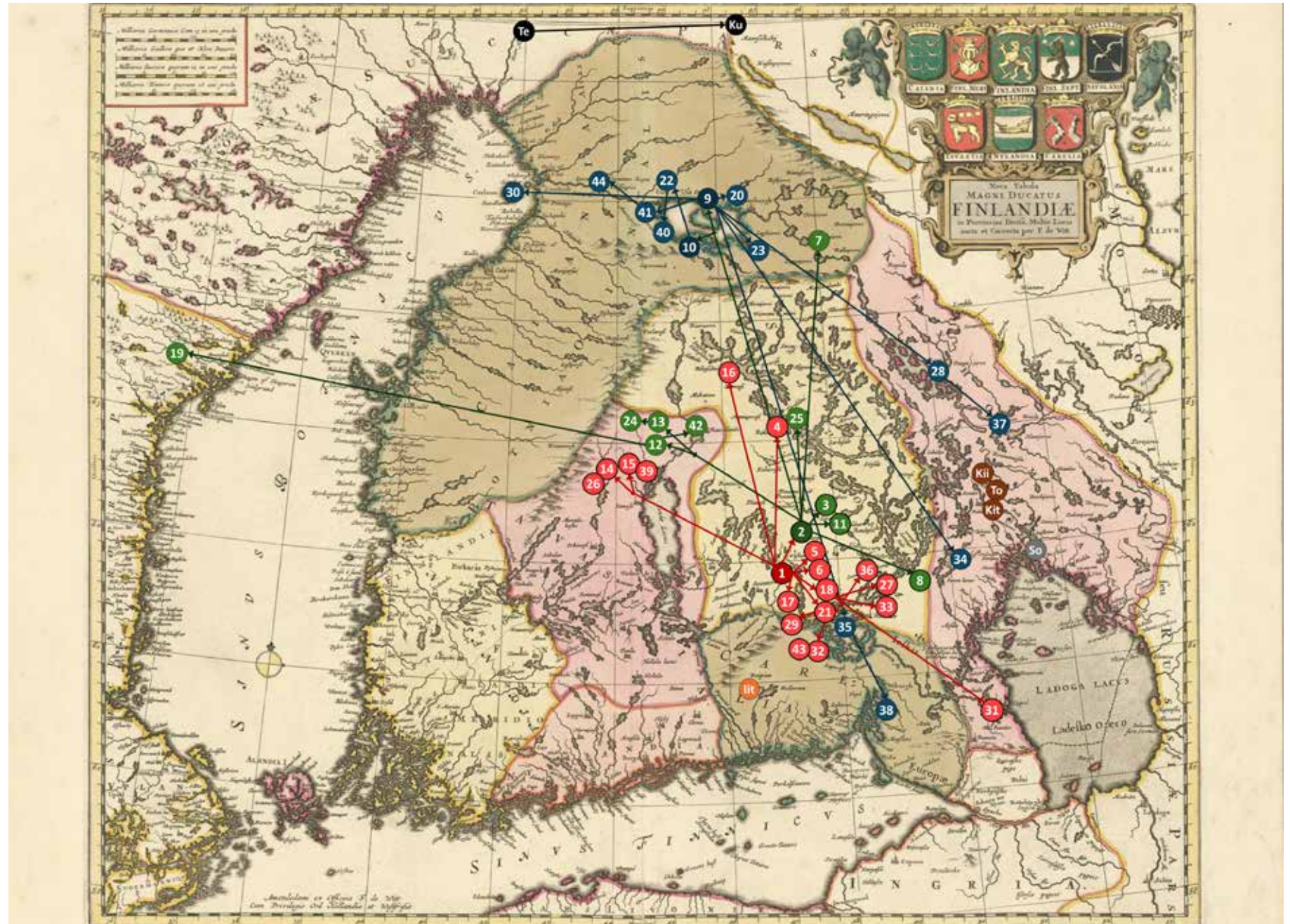
Ensimmäinen vuosikymmen kuvaa arviota sukuhaaran kantaisän syntymäajasta ja toinen vuosikymmen arviota ajankohdasta, jolloin sukuhaara on muuttanut.

Muut Leinosten sukuhaarat

- Te Tervolan Leinonet
- Ku Kuusamon Leinonet
- So Sortavalan ja Impilahden Leinonet
- To Tohmajärven Kantosyrjän Leinonet
- Kit Kiteen Kantosyrjän Leinonet
- Kii Kiihtelysvaaran Leinonet
- lit litin Leinonet

Mika Hirvonen© 19.5.2026

Taustan kartta: Frederick de Witt 1680. Finlandiae. Kansalliskirjaston digitaaliset aineistot.

Uusimpia tietoja eri sukuhaarojen osalta

Kainuun Leinosenet

Ennen DNA-tutkimusten yleistymistä perinteinen käsitys oli, että kaikkien Kainuun Leinosten yhteinen kantaisä olisi noin 1530-luvulla syntynyt Tapani Leinonen, joka muutti 1550-luvun suuren savolaisen muuttoliikkeen yhteydessä Paltamon Kivesjärvelle. Myös Tervolan ja Kuusamon Leinosenet liitettiin aiemmin hänen jälkeläisiinsä, mutta DNA-tutkimus on sittemmin osoittanut tämän käsityksen virheelliseksi suoran isälinjan osalta.

Kainuun Leinosten laajemman leviämisen katsottiin pitkään alkaneen Tapani Leinosen pojanpojasta Pekka Juhonpoika Leinosesta (s. n. 1588), jolla tiedetään olleen kuusi poikaa. DNA-tulosten perusteella sukuhaarojen yhteinen isälinjainen esi-isä on kuitenkin ajoitettavissa huomattavasti varhaisemmaksi. FTDNA:n uusimman arvion mukaan tämä esi-isä sijoittuu 1450-luvulle, eli selvästi kauemmas menneisyyteen kuin Tapani Leinosen (s. n. 1530) tai Pekka Leinosen (s. n. 1588) ajalle. Tämä viittaa siihen, että Kainuun Leinosenet eivät polveudu yhdestä ainoasta kantaisästä, vaan todennäköisesti useammasta keskenään läheistä sukua olleesta henkilöstä, kuten veljeksistä tai serkuista.

Asiakirjalähteiden perusteella Jaalangan Leinolan kantaisä Yrjö Leinonen (s. n. 1607) on perinteisesti yhdistetty Pekka Juhonpoika Leinosen vanhimmaksi pojaksi. Tulkintaa on tukenut se, että Pekan perukirjassa mainitaan samanniminen aikuiseksi elänyt poika. DNA-tulosten valossa Yrjö Leinosen jälkeläisten ja Pekka Juhonpoika Leinosen muiden jälkeläisten yhteinen esi-isä ajoittuu kuitenkin vasta 1400-luvulle. Näin ollen on epätodennäköistä, että Jaalangan Yrjö Leinonen olisi ollut Kivesjärven Pekka Leinosen poika.

Toisaalta asiakirjoista tiedetään, että 1600-luvun alussa Paltamon Vuottolahdella asui myös Yrjö Leinonen -niminen henkilö. Leinosten sukua jo 1970-luvulta lähtien tutkinut Martti Siira esitti 1980-luvulla, että Jaalangan Leinosenet olisivat peräisin Vuottolahdelta. Hän kuitenkin myöhemmin muutti tulkintaansa Pekka Leinosen perukirjan löytymisen jälkeen. Nykyisten DNA- ja asiakirjatietojen valossa näyttää kuitenkin jälleen todennäköiseltä, että Siiran alkuperäinen päätelmä oli oikea ja että Jaalangan Leinolan Yrjö Leinonen olisi ollut lähtöisin juuri Vuottolahdelta.

Jaalangan Leinosiin on puolestaan yhdistynyt DNA-testien perusteella Säräisniemen Mikko Juhonpoika Leinosen (s. 10.11.1823) sukuhaara, jota ei saatu pitkään aikaan yhdistettyä muihin Leinosten sukuhaaroihin Säräisniemen palaneiden kirkonkirjojen vuoksi.

Y-DNA-tulosten perusteella Kainuun Leinosiin kytkeytyvät myös Pielisjärven, Ilomantsin ja Jaakkiman Leinosenet. Näitä sukuhaaroja ei kuitenkaan ole toistaiseksi pystytty yhdistämään asiakirjoissa heidän kainuulaisiin esi-isiinsä.

Viipurin maalaiskunnan Leinosenet

Yksi uusimmista DNA-testeistä on tehty Leinosten sukuhaarasta, joka muutti Viipurin maalaiskuntaan Yläsommeen kylän Porlammille 1760-luvulla ja toimi siellä tilallisina aina talvisotaan saakka. Asiakirjalähteiden perusteella sukuhaara saapui Viipurin seudulle 1760-luvulla Mikkelin kautta Puumalasta.

Sukuhaaran vanhin tunnettu esi-isä Puumalassa on noin vuonna 1699 syntynyt ruotusotamies Juho Juhonpoika Leinonen, jonka mainitaan pääkatselmusluetteloiden

perusteella olevan kotoisin Kajaanista. DNA-testien perusteella Juho kuuluu Kainuun Leinosiin ja on Pekka Juhonpoika Leinosen (s. 1588) jälkeläinen. Asiakirjalähteiden avulla Juhon liittäminen konkreettisesti Kainuussa Pekan tunnettuun jälkeläislinjaan ei kuitenkaan ole vielä onnistunut. DNA-testauksen yleistyessä ja vertailuaineiston kasvaessa myös tämän yhteyden tarkempi selvittäminen on tulevaisuudessa entistä todennäköisempää.

Pohjois-Savon Leinosenet

Pohjois-Savon alueelta on vuoden aikana valmistunut useita DNA-testejä, jotka valottavat alueen Leinosten taustoja. Toistaiseksi saatujen tulosten perusteella näyttää siltä, etteivät Pohjois-Savon Leinosenet polveudu yhdestä alueelle muuttaneesta kantaisästä, vaan vähintään kahdesta eri sukuhaarasta. Näiden haarojen välinen yhteinen esi-isä sijoittuu vasta noin 1200-luvulle, eli Leinosten suvun yhteiseen kantaisänsä Etelä-Savossa.

Pohjoisemmassa Pohjois-Savossa Iisalmen ja Nilsiä Leinosenet muodostavat oman Pohjois-Savon sukuhaaran. Tämä haara näyttää olevan lähtöisin Juvan Vuorenmaan kylältä samoin kuin esimerkiksi Kainuun ja Laukaan Leinosenet 1500-luvulla.

Eteläisemmässä Pohjois-Savossa Kallaveden lounaisrannan alueella, Kuopion Hirvilahdelta ja Maaningan Leinolanlahdelta lähtöisin olevat Leinosenet puolestaan muodostavat toisen Pohjois-Savon sukuhaaran. Tämän haaran juuret ovat Etelä-Savossa, todennäköisesti samoilla Mikkelin ja Anttolan seuduilla kuin Puumalan, Ristiinan ja Sulkavan Leinosisilla.

Seuraavia askeleita

Leinosten suvun tutkimus elää ja kehittyy jatkuvasti. Jokainen uusi DNA-testi ja arkistolöytö voi tuoda mukanaan palasen lisää kokonaisuuteen. Siksi myös sukuseuran jäsenen osallistuminen tutkimukseen on edelleen erittäin arvokasta. Yhdessä voimme täydentää kuvaa Leinosten suvun historiasta yhä tarkemmaksi. Tavoitteena on löytää testattavia pienistä ja aiemmin testaamattomista haaroista. Tavoitteena on löytää testattavia henkilöitä erityisesti pienistä ja aiemmin testaamattomista sukuhaaroista. Tällaisia ovat esimerkiksi:

- Pieksämäen Maaveden Leinosenet
- Puumalan Ryhälän Leinosenet
- Kiteen Puhoksen Leinosenet
- Ruskealan Leinosenet
- Laukaan Kuusveden Mattilan talon haaran Leinosenet
- Juvan Papinsalon Leinosenet
- Kuusamon Leinosisista esimerkiksi Paavo Leinosen s. 1819 tai Juho Heikki Leinosen s. 1817 jälkeläiset
- Paltamon Kivesjärven Leinolan n:o 7:sta Kasper Leinosen s. 1725 ja Antti Leinosen s. 1749 jälkeläiset

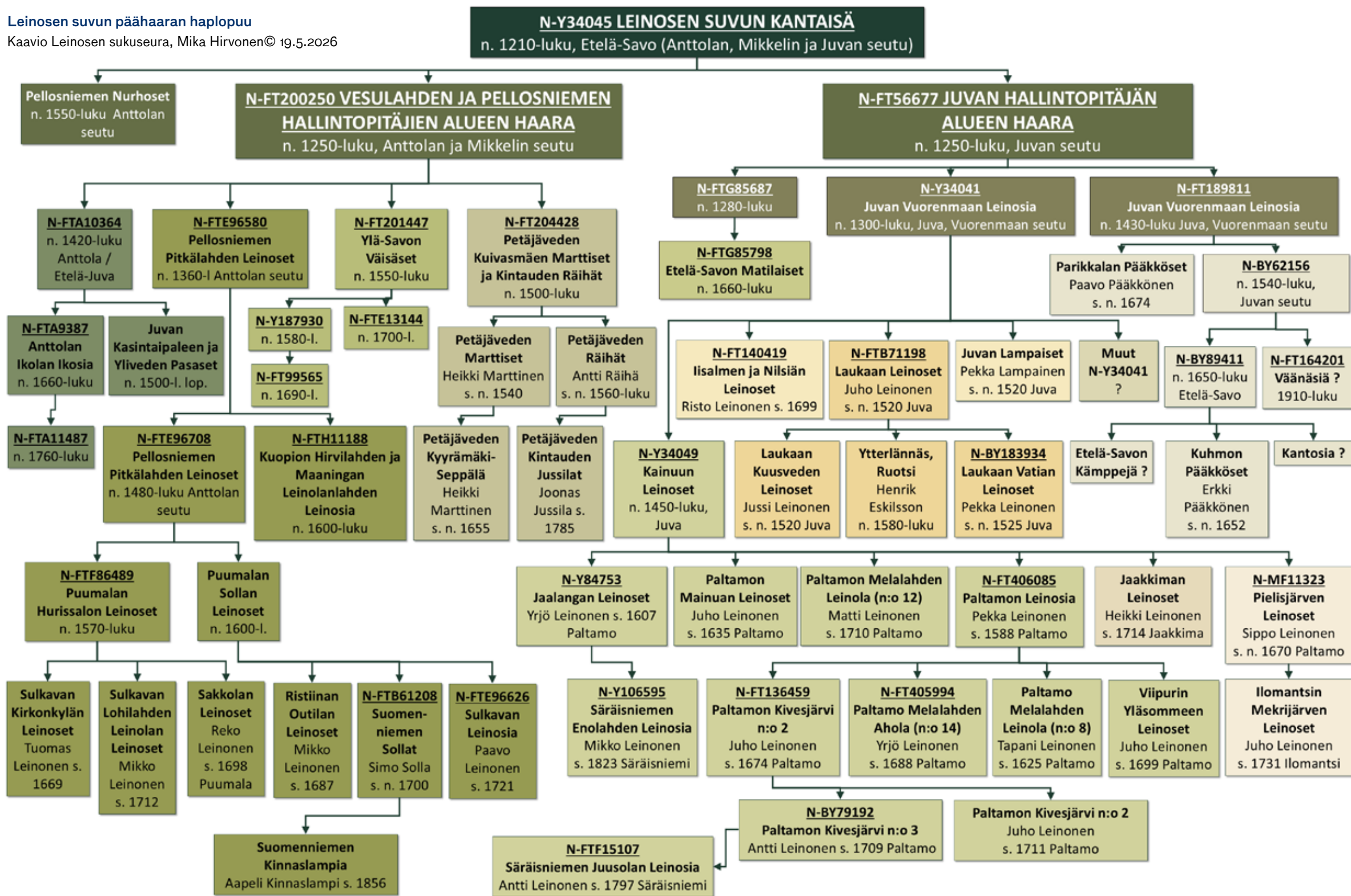
15.05.2025

Mika Hirvonen

sukututkimusvastaava
sihverin.isanta@gmail.com

Leinosen suvun päähaaran haplopuu

Kaavio Leinosen sukuseura, Mika Hirvonen© 19.5.2026

KUVA: VAALAN KUNNAN KUVA-ARKISTO

Kuntarahoituksen pääekonomisti Timo Vesala vieraili Vaalassa tutustumassa kunnan ajankohtaisiin hankkeisiin ja paikalliseen kehitykseen, kuten datakeskus- ja energiahankkeisiin, koulutuksen ja työllisyyden näkymiin, kunnan taloustilanteeseen sekä hyvinvointipalveluihin.

Kuvassa vasemmalta oikealle: kunnanhallituksen puheenjohtaja Esa Karjalainen, koulukeskuksen rehtori ja sivistysjohtaja Tapani Karhu, vs. tekninen johtaja Janne Routaniemi, hyvinvointijohtaja Pauliina Rovio, hallintojohtaja Ari Niskanen, kunnanvaltuuston puheenjohtaja Jenna Leinonen, kunnanjohtaja Minna Kärkkäinen ja kuntarahoituksen pääekonomisti Timo Vesala.

VAIKUTTAJA VAALASTA

Jenna Leinonen, kunnanvaltuuston puheenjohtaja

Onni rakentuu tavallisesta arjesta

”Ja taas olisi uusi viikko edessä. Seuraavien viikkojen ohjelmassa mm. kuntarahoituksen vierailu Vaalassa, Rokua Geopark johtoryhmän tapaaminen, elinvoimalautakunnan kokous, Humanpoliiksen yhtiökokous, Paatinkankaan sidosryhmäkokous, ryhmäkokous, kunnanhallituksen kokous. Vielä näyttää kevyehköltä, mutta kokemuksesta jo osaan sanoa, että tulee täydentymään.”

Näin kertoo **Jenna Leinonen** Facebook-päivityksessään. Olen ihastunut hänen tiheään ja valoisaan viestintäänsä kotikuntani asioista. Yllä oleva luettelo kuulostaa ilman täydennystäkin pikemminkin hengästyttävältä, sillä kaikki luottamustehtävät tehdään oman päivätyön lisäksi Vaalan hyvinvointikoordinaattorina. Hänen vastuullaan ovat erityisesti kulttuuri- ja tapahtumatarjonta. Jennasta on palkitsevaa tehdä työtä, jolla voi vaikuttaa aidosti ihmisten arkeen ja hyvinvointiin.

Jennaa motivoi halu kehittyä. Hän on lasten ja nuorten erityisohjaaja, hyvinvointivalmentaja ja yhteisöpedagogi (AMK). Tällä hetkellä loppusuoralla ovat yhteisöjen kehittämisen ja johtamisen ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon opinnot.

Vaalassa yhdistyy luonto ja leppoisa elämänrytmi

Luottamustehtävissä Jenna toimii kunnanvaltuuston puheenjohtajana ensimmäistä kauttaan. Kuntapolitiikassa hänellä on menossa jo kolmas valtuustokausi. Elämäntilanne mahdollisesti nyt vastuullisemman tehtävän, koska perheen lapset viihtyvät jo paremmin kavereidensa kuin isänsä **Jannen** ja äitinsä kanssa. Heitä on kolme: 19- ja 16-vuotiaat tyttäret sekä 13-vuotias poika. Perheeseen kuuluu myös kuusi-vuotias energinen chihuahua.

Jenna rakastaa kotikuntaansa. Vaalan säilyminen elinvoimaisena myös jälkipolville on tärkeää. Hän arvostaa myös aikaisempia sukupolvia, jotka ovat rakentaneet nykyiset elämisen puitteet. Ikäihmisille pitäisikin turvata arvokas ja turvallinen arki, eikä ketään saa jättää yksin. Yksinkertaista se ei ole, koska Oulujärven rannalla sijaitsevasta Vaalasta on niin Ouluun kuin Kajaaniinkin noin 100 kilometriä.

Avoimuus auttaa Jennaa pitämään jalat maassa. Siitä saa kritiikkiäkin. Kaikkea ei voi tehdä täydellisesti, mutta hän uskoo, että kun tekee parhaansa, se riittää. On tärkeää olla armollinen myös itselleen. Hän uskoo vahvasti, että hyvä synnyttää hyvää ja että kun kunnioitamme toisiamme ja kuuntelemme erilaisia näkemyksiä, pääsemme parhaisiin ratkaisuihin.

KUVA: JENNA LEINONEN KOTIALBUMI

Jennan lapset Neve, Ava ja Noa jouluaattona Pekka-ukin ja Taina-mummon kotona.
– Kuvasta välittyi mielestäni se turva ja rauha, joita ukin ja mummon läsnäolo elämässään toivat, kertoo Jenna.

Työ ja luottamustehtävät vaativat vastapainoksi huolehtimista omasta jaksamisesta. Hän pyrkii ottamaan sen ajan. Joskus hän on joutunut osallistumaan ryhmänsä kokouksiin kuntosalilta, lenkkipolulta ja kerran jopa avannosta.

Jenna viihtyy luonnossa liikkuen ja retkeillen vapaa-aikanaan. Vaalassa luontoon pääsee kotiovelta. Täällä on tilaa hengittää, rohkeutta katsoa eteenpäin, kehittyä ja rakentaa toivoa, jota tässä maailmassa kovasti nyt tarvitaan.

Tärkeät juuret

– Vaala on ollut erittäin hyvä kasvualusta lapsillekin. Toivottavasti olemme onnistuneet antamaan heille vahvat Vaala-juuret, kertoo Jenna.

Oma suku ja juuret ovat hänelle tärkeitä. Aikuisena hän on alkanut pohtia: kuka olen, mistä tulen ja miksi tietyt arvot tuntuvat niin merkityksellisiltä? Hänen suvussaan kulkee tarinoita sitkeydestä ja selviytymisestä. Ne muistuttavat, että vaikeistakin ajoista selvitään, kun pidämme toisistamme huolta.

Jennalla on yksi täysi veli isän **Karin** ja äidin **Marjan** liitosta. **Joni** on syntynyt vuonna 1985. Lisäksi hänellä on velipuoli äiti Marjan uudesta liitosta. Vanhemmat erosivat, kun Jenna oli neljännellä luokalla. Hän asui äidin kanssa ja muutti kotoa heti ysiluokan jälkeen.

– Välit isäni kanssa olivat noin kymmenen vuoden ajan aika ohuet, kunnes esikoiseni syntyi ja isän elämäntilanne korjaantui. Tuolloin aloimme jälleen rakentaa uutta suhdetta. Nyt olemme tekemisissä päivittäin. Isä on ollut korvaamaton tuki esimerkiksi lasteni harrastuksiin kускаajana, kertoo Jenna.

Mummon ja ukin läsnäolo

Jenna on viettänyt kaikki lapsuutensa kesät ukin ja mummon kanssa Oulujärven rannalla kesämökillä. Mummon juustolihapullat ja panukakku maistuivat täydellisiltä koko päivän uimisen jälkeen ja oli hyvä nukahtaa ukin kainaloon Oulujärven aaltoja kuunnellen.

KUVA: JENNA LEINONEN KOTIALBUMI

Jenna ja ukki.
– Ukki on opettanut minulle paljon välittämisestä, läsnäolosta ja siitä kuinka tärkeää on huolehtia toisista, erityisesti omista läheisistä.

– Ukkini ja mummoni olivat merkittäviä myös lasteni elämässä. Tuo viereisellä sivulla oleva kuva on otettu jonain jouluaattona mummon ja ukin luona, jossa meillä oli tapana syödä joulun päivällinen. Ukki ja mummo olivat tietenkin hankkineet sekä meille lapsenlapsille että lapsenlapsenlapsille kasan lahjoja. Jouluaatto tuntui ukin ja mummon kuoleman jälkeen tyhjältä ennenkuin saimme rakennettua uusia perinteitä. Kuvasta välittyi mielestäni mummon ja ukin läsnäolon tuoma turva, jatkuvuus ja lämpö arkeen.

– Ukki eli oman lapsuutensa ilman biologista isäänsä. Varmaan juuri siksi hän halusi antaa minulle ja veljelleni kaiken sen, mistä hän itse oli ehkä jäänyt paitsi. Se opetti minulle paljon välittämisestä, läsnäolosta ja siitä, kuinka tärkeää on huolehtia toisista, erityisesti omista läheisistä.

Marja-Liisa Manka

Jennan ukki **Pekka Kalevi Leinonen** syntyi vuonna 1932. Pekan äiti oli **Saimi Leinonen**, mutta isä tuntematon. Äiti avioitui myöhemmin Laheniuksen kanssa. Saimi Leinosen sukujuret ovat Säräisniemen Juusolassa.

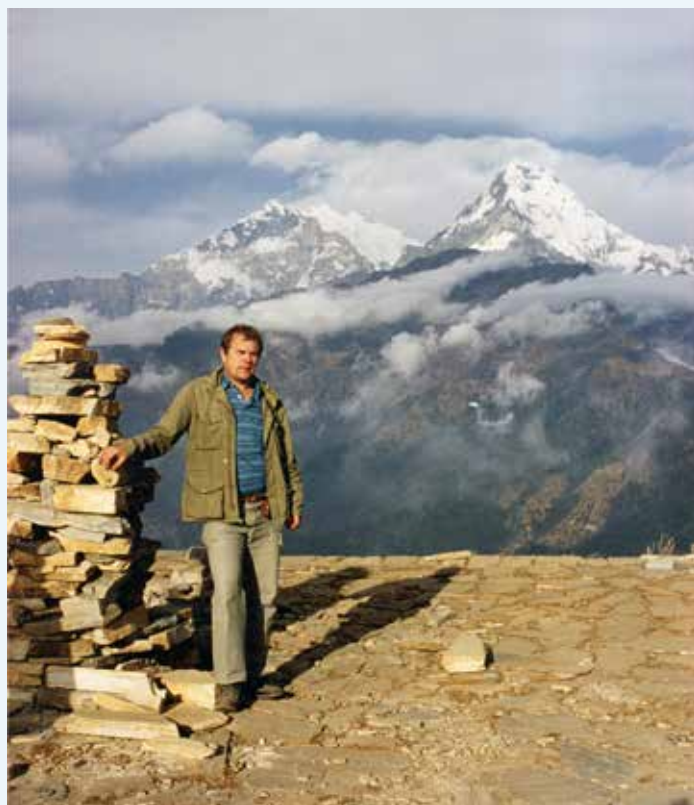
Juuso Leinonen syntyi v. 1774 Paltamon Kivesjärven Leinolassa ja kuoli v. 1852 Säräisniemen Juusolassa. Juuso osti Säresniemen kantatilan numero 1 vuonna 1811. Se nimettiin Juusolaksi isännän mukaan. Tultuaan pirttiin ensimmäisen kerran hänen kerrotaan iskeneen kirveensä pirtin peräseinään ja lausahtaneen: "Lisääntyköön Leinosten suku."

SIVUN KUVAT: PERTTI LEINOSEN KUVA-ARKISTO

Yläkuva: Pertti Nukualofan satamassa 1991.

Alla: Perillä Poon Hillissä, 3200 metrissä, vuonna 1993. Taustalla näkyvä vasen huippu on Annapurna, 8 091 metriä, oikealla on Annapurna South, 7 219 metriä.

PERTTI, MÖKIN POIKA MAAILMALLA

Säräisniemellä syntyneestä Pertti Leinosesta elämäkerta

Olipa mielenkiintoista lukea

Pertti Leinosen elämästä kertovaa kirjaa, joka ilmestyi vuonna 2025. Pertti syntyi vuonna 1951 Säräisniemellä, josta tuli Vaala hiukan myöhemmin. Olimme samalla luokalla keskikoulussa neljä ensimmäistä vuotta. Sisarestani **Mirjastakin** tuli hänen luokkakaverinsa pariaksi viime vuodeksi. Pertti on myös etäserkkumme.

Pertti on aktiivisesti järjestänyt Vaalassa useana vuonna luokkakokouksia, josta sisareni toi viime kesänä mukanaan tämän Pasi Mäkisen kirjoittaman kirjan Pertistä.

Pertti asui Enonlahdella

pienessä kylässä Oulujärven rannalla pienviljelijän perheessä. Isä työskenteli myös puhelinasentajana. Äiti hoiti kolmea lehmänkantturaa ja kotia. Isovanhempien koti oli tien toisella puolella. Lapset osallistuivat myös aikuisten töihin. Heinätöihin kesällä, marjojen poimintaan ja pottujen nostoon syksymmällä. Talvella kerättiin käpyjä. Pertistä tuntui hyvältä, että sukua oli lähellä.

Kylään saatiin vuonna 1960 käsivälitteinen puhelinkeskus, joka sijoitettiin isovanhempien kotiin Leinolaan. Pertin oman kodin puhelinnumero oli 9. Miten ihmeessä nuo numerot vieläkin ovat päässämme. Meidän numeromme oli Veneheitto 24.

Vauhtia on riittänyt elämän varrella

Pertti on osannut tarttua eteen tulleisiin tilaisuuksiin työrintamalla, mutta on myös matkustellut häkellyttävän paljon eri puolilla maailmaa.

Armeijan Pertti aloitti ilmavoimista Tikkakoskelta, josta hänet määrättiin Helsinkiin esikuntaan toimistoapulaiseksi nähtävästi kauniin käsialansa vuoksi. Pertin mukaan hänelle pantiin vain junalippu kouraan ja sanottiin, että Helsingissä odottaa auto, joka vie perille. Lopulta matkasta tuli yli 50 vuoden pituinen.

Armeijan jälkeen Pertti työskenteli viisi vuotta Intercontinental-hotellin pesulassa, jossa muun muassa prässäsi ETYK-kokouksen aikana **Henry Kissingerin** pukua. Puvut vaihtuivat sitten mattoihin, maalaushommiin ja valokuvaukseen. Veneharrastuksen myötä hän alkoi sisustaa ja remontoida veneitäkin.

Töidensä lomassa Pertti matkusteli ympäri maailmaa ja löysi Indonesiasta vaimonkin, **Sallyn**. Tämä tuli Suomeen yhdeksi kesäksi tutustumaan Perttiin, joka kuljettikin häntä ympäri Suomea. He avioituivat, mutta liitto päättyi muutaman vuoden päästä eroon. Sallyn oli vaikea sopeutua Suomeen, mutta ystävyys jäi.

"Kyllä sitä on syntynyt oikean aikaan, kun on päässyt kokemaan sen 50-luvun elämän. Kun muistaa kuinka putkiradioista kuuntelin Tiikerihaita, Metrotyttöjä, Vieno Kekkosta ja Kankkulan kaivolla -ohjelmia. Kesät oli kuumia ja talvet kylmiä."

Pertti on monitaituri: hän on rakentanut muun muassa erilaisia soittimia, veneitä ja peruskorjannut taloja. Ollut aina valmiina opettelemaan uutta ja verkostoitumaan erilaisten ihmisten kanssa.

Leinosen sukuseurassa Pertti on ollut hallituksen jäsenenä ja vastasi muutaman vuoden seuran sukututkimuksesta. Viime vuonna hänet nimettiin kunniajäseneksi.

Koti-ikävä houkutteli takaisin Vaalaan
Nyt Pertti on muuttanut takaisin Vaalaan. Kysyin Perttiltä, mikä sai hänet palaamaan Espoosta kotiseudulle?

– Kainuulaisen sanonnan mukaan tuli oltua rekena jos kelekkanahi. Sitten voimat loppui ryskätyöhön ja koti-ikävä houkutteli takaisin uittamaan varpaita Kaenuun meren vedessä.

Harrastukset ja yhteisöllisyys ja paikallisten sukujen tutkimukset teettää töitä useampana päivänä viikossa. Teatterit ja konsertit ajattaa kauemmaksi isoille kylille.

– Kuuden kesäteatterin esitykset olen kiertänyt katsomassa yhden ystävän kanssa aikaisempina kesinä ja kuume alkaa jo taas nousta, kun mainoksia ensi kesän esityksistä ilmestyy nettiin.

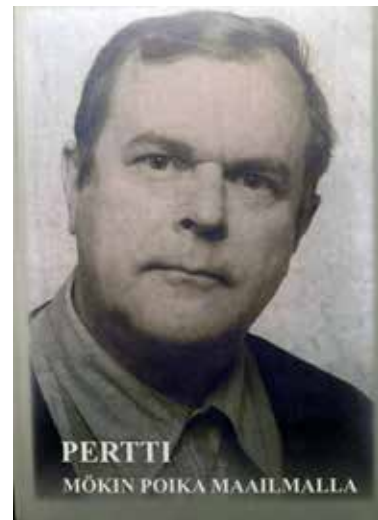
Olen samaa mieltä kuin Pertti kirjassaan, että olemme syntyneet oikeaan aikaan, koska olemme päässeet kokemaan 50-luvun elämän. Saaneet kuunnella putkiradiosta Tiikerihaita ja Kankkulan kaivolla-ohjelmaa. Tanssia Höpölässä, Veneheiton Vastuksen talolla, ja kokea pitkän rauhan ja järjenkäytön ajan.

Elämälle kiitos! toteaa Pertti, pienviljelijän poika. Hänet nähdään varmaan heinäkuussa kuvaamassa kyläopperaa runoilija **Isa Aspin** elämästä. Sen ohjaa **Panu Rajala** ja esitys on Vaalan Suutarinkylän kivenavetassa. (<https://kylaooppera.com>)

Marja-Liisa Manka

Pertti Leinonen (s. 1951) vanhin tunnettu esi-isä on Mikko Leinonen, s. 10.11.1823 ja k. 21.12.1915 Säräisniemellä. Vanhemmat kirkonkirjat ovat tuhoutuneet Säräisniemen kirkon palossa vuonna 1858. Puoliso Liisa Stiina Raappana, s.25.2.1818 Utajärvellä.

Pasi Mäkinen:
Pertti. Mökin poika maailmalla.
Julkaisija Pertti Leinonen, 2025
140 sivua, kuvitettu
Tiedustelut: pertti.leinonen@hotmail.com

SIVUN KUVAT: PERTTI LEINONEN KUVA-ARKISTO

Yläkuva: Lentosotamies Leinonen esikunnan pihassa Munkkiniemessä keväällä 1972. Oikealla: Pertti pesemässä Kalastajatorpan kokolattiamattoja 1979. Meren rannalla Kaivopuistossa 1973. Pertti tarkkailemassa katon kipsikoristeiden kiinnitystä Kansallisteatterissa 2000-luvun alun remontissa.

Alla: Sallyn ja Pertin hääkuva 1994.

Marjut Manka ja Marja-Liisa Manka anopin neulomissa Kuukkelipuseroissa.

FT, VTM Marja-Liisa Manka

on Suomen tunnetuimpia työhyvinvoinnin asiantuntijoita, Suomen ensimmäinen työhyvinvoinnin professori ja suosittu puhuja.

FM, KM Marjut Manka

on toiminut työhyvinvoinnin tutkijana, kehittäjänä ja kouluttajana vuodesta 2010. Tällä hetkellä hän toimii ammatillisen edunvalvonnan päällikkönä.

Marja-Liisa Manka ja Marjut Manka: Eri-ikäiset työssä.

Johtamisella työhyvinvointia

Alma Insights, 2026.

Kovakantinen kirja, 200 s.

ISBN 978-952-14-5435-6

www.almainights.fi/kirjat

ERI-ikäiset TYÖSSÄ

Johtamisella työhyvinvointia

Miksi nuorimmat sukupolvet eivät usko tulevaisuuteen ja osa heistä jää työelämästä kesken kaiken? Miksi viisikymppiset kokevat, etteivät he enää kelpaa työhön? Onko sukupolvien välillä kuilu: nuoret puhuvat eri kieltä kuin ikääntyneet? Mitä pitäisi tehdä, jotta kaikenikäisten työhyvinvointi ja yhteistyö edistyisivät? Etsimme kahden sukupolven edustajan voimalla, miniäni **Marjutin** ja minun, vastauksia näihin kysymyksiin kirjassamme *Eri-ikäiset työssä, johtamisella työhyvinvointia*.

Työelämän nykyiset työelämän pelisäännöt ovat suurten ikäluokkien rakentamat. Kova työnteko ja koulutus korostuvat pärjäämisessä. *Kestä, kärsi, taistele ja voita* -teksti komeili kotini huoneentaulussa. Vasta sitten, kun työt oli kunnialla tehty, oli lupa rentoutua. Tuolla motolla rakennettiin maailman onnellisin maa, Suomi.

Kestä, kärsi, taistele ja voita -motto ei enää toimi?

Ovatko pelisäännöt liian ankarat ja vanhentuneet, kun erityisesti nuoret voivat huonosti? Moni nuori siirtyy masennuksen ja ahdistuksen vuoksi työkyvyttömyyseläkkeelle. Alle 40-vuotiaiden työhyvinvointi on heikointa eri-ikäisiä vertailtaessa.

Nuoret kokevat lisäksi taloudellista epävarmuutta määräaikaisten työsuhteidensa vuoksi. He eivät usko pääsevänsä koskaan

eläkkeelle. Vaikutusmahdollisuudet omaan elämään koetaan pieniksi. Jos niitä ei ole, tiedämme tutkimuksesta, että se voi johtaa joko passivoitumiseen ja masennukseen tai aggressiivisuuteen.

Helppoa ei ole vanhemmillakaan: yli 50-vuotiaat kokevat, etteivät enää kelpaa. Heillä on kuitenkin monipuolinen kokemus, huonoistakin ajoista. Se tuo työyhteisöön turvallisuutta ja toivoa, ennenkin on selvitty ja luotu aiempaa parempaa. Yhä useampi haluaa tehdä työtä eläköidyttyäänkin.

Suurten ikäluokkien ja nuorempien sukupolvien välillä tuntuu vallitsevan syvä kuilu: ikääntyneiden ”kalkkisten” uskotaan, että he ovat haluttomia muutoksiin eivätkä he enää opi uusia. Nuorten taas sanotaan olevan ”pullamössöjä”, jotka vellovat tunteissaan, valittavat turhasta ja arvostavat enemmän vapaa-aikaa kuin työtään.

Rikomme kirjassamme stereotyyppioita. Älykkyys ei katoa minnekään iän myötä. Jokainen voi oppia, joskin eri tavoin. Uudet sukupolvet ovat saaneet hyvät eväät työelämään: niihin kuuluvat ovat kasvaneet itsearviointien maailmassa ja uskaltavat kyseenalaistaa vanhempiensa totuuksia. Nuoret vierastavat hierarkioita ja ovat mieluummin yhteistyökumppaneita kuin johdettavia. He kaipaavat yhteisöllisyyttä ja haluavat myös vapaa-aikaa voidakseen hyvin. Eikö kaikkien pitäisikin välillä palautua jaksakseen?

Geenit eivät määrääkään niin paljon kuin luulimme

Itsetuntemus edistää hyvinvointia. Uusin DNA-tutkimus kertoo, että geenit ovat kuin silmuja, joiden puhkeamiseen, ilmentymiseen, vaikuttaa paljon epigeneettinen sääntely, ei vain perimä. Ilmentymisen voivat käynnistää muun muassa kasvuympäristö, oma toiminta tai jopa stressi. Esimerkiksi sota-aikana koetut traumat voivat siirtyä jälkipolville, mutta ilotkin. Siksi jokaisen on tärkeätä tiedostaa, millä itseänsä ruokkii ja mihin huomionsa kiinnittää.

Vertaillessaan sukupuuttoon kuolleen neandertalin- ja nykyihmisen persoonallisuuteen liittyviä geenejä, tutkijat havaitsivat, että noin 300 geeniä löytyi vain meiltä. Eroavat geenit liittyivät yhteisöllisyyteen ja luovuuteen ja suurin osa niistä toimi epigeneettisesti. Se on mahdollistanut sopeutumisen ulkoisten olosuhteiden nopeisiin muutoksiin. Meillä on siis ”salainen ase”, jolla olemme mahdollisesti selvinneet pahoistakin paikoista.

Tehokkuuden rinnalle ihmisten hyvinvointi huomion kohteeksi

Einstein ennusti, että tarvitsemme kvanttihyppäyksen ihmissuhteissa vastapainoksi teknologian harppauksille. Se ei tapahdu itsestään, vaan meidän on siirryttävä *Joku Muu* -ajattelusta *Me yhdessä* -ajatteluun yhdistämällä kaikkien sukupolvien osaaminen ja näkökulmat työelämässä.

Päätämme teoksen kutsuun, jossa pyydämme mukaan kaikkia tahoja yhteisöllisyyden ja toiveikkuuden edistämiseen. Miksikö? Ei ole enää elämänikäisiä työsuhteita. Ei ole enää yhtä työtehtävää, johon olet kouluttautunut, vaan tehtävät vaihtuvat koko ajan, joten sinulla on oltava valmius oppia uutta. Ei ole enää yhtä tuttua tiimiä, johon tulet aamulla, vaan se voi päivänkin aikana vaihdella. Ei ole enää välttämättä

> Neandertalin ihmisen pääkallo ja työkaluja esillä Muinais-DNA -näyttelyssä Vapriikissa.

fyysistä työpaikkaakaan, vaan voit tehdä työtäsi kotoa käsin. Työkaveriaan ei aina ole ihminen, vaan kaverinasi voi olla tekoäly tai jokin muu, josta emme vielä edes tiedä mikä se on. Etkä välttämättä enää ole edes työsuhteessa yritykseen tai organisaatioon, jossa työtäsi teet, vaan itsenäinen yrittäjä. Ja sinulla saattaa olla monta työpaikkaa. Eikä silläkään ole väliä, minkä ikäinen olet, vaan sillä mitä osaat ja miten olet verkostoitunut.

Tarvitsemme uusia ankkureita, jotka perustuvat asenteelle: *Me yhdessä*, ei Minä yksin tai tehköön Joku Muu. Hyvä mieli ja tehokkuus kulkekoot käsi kädessä!

Sukututkimuskin yhdistää

Maailman myllerryksestä ja teknologian kehittämisestä huolimatta ihmisen perustarpeet eivät ole muuttuneet vuosituhansien aikana. Me voimme hyvin, kun saamme ruokaa, käytämme päätämme uuden oppimiseen ja luomiseen, käytämme lihaksiamme kehomme treenaamiseen, tunnemme kuuluvamme johonkin ja teemme jotain merkityksellistä.

Ihana yhteisö on myös sukuseura! Oli todella antoisaa tutustua Leinosten kanssa Tampereen Vapriikissa *Muinais-DNA* -näyttelyyn. Kuvassa on sukupuuttoon kuolleen neandertalin ihmisen pääkallo 45 000 vuoden takaa.

Marja-Liisa Manka

KUVA: MARJA-LIISA MANKA

KUVA: IINA KAUTTO / KESKISUOMALAINEN

Lasse Kangas on tehnyt työuransa journalismin parissa, mutta tiede ja historiantutkimus ovat kulkeneet aina mukana.

”Eteläpohjalaisuus ei ole ääriliikkeitä”

Historiantutkija Lasse Kankaalle Artturi Leinonen palkinto

Artturi Leinosen palkinnon sai tänä vuonna professori, Suomen historian dosentti **Lasse Kangas**. Kangas on syntynyt Lapualla ja tehnyt elämäntyönsä historiantutkijana ja journalistina Jyväskylässä.

– Hän on huomattavan ansioitunut kummasakin lajissa. Toimittajan työn ohella hän on julkaissut koko ajan tieteellisiä teoksia. Osa niistä käsittelee keskisuomalaisia, osa eteläpohjalaisia, osa kansallisia aiheita ja ihmisiä, sanoo palkinnon jakavan Etelä-Pohjanmaan Lehtiseururan varapuheenjohtaja **Kari Hokkanen**.

Palkinto jaetaan eteläpohjalaisen kulttuurin hyväksi tehdystä työstä.

Kangas on kirjoittanut useita historiateoksia, ja varsinkin henkilöhistoria on häntä kiinnostanut. Ensimmäinen elämäkerta oli 1980-luvun alussa lapualaisesta **Kustaa Tiitusta**. Sen jälkeen hän on kirjoittanut politiikoista **Ahti Karjalaisesta** ja **Vihtori Vesterisestä** sekä kauppaneuvos **Samuli Harimasta**, joka vaikutti uransa alussa Vaasassa. Lisäksi hän on kirjoittanut kaksi pankkihistoriaa, Alkio-opiston historian ja laajimpana työnään sanomalehti Keskisuomalaisen historian.

KUVA: TOMI KOSONEN / ILKKA-POHJALAINEN

Lasse Kangas palkittiin elämäntyöstään Artturi Leinosen palkinnolla. Vuonna 2025 ilmestynyt Artturi Leinosen elämäkerta oli raadin mukaan hyvä syy antaa palkinto juuri nyt.

Viime vuonna ilmestynyt **Artturi Leinosen** elämäkerta *Sanan voimalla* teki Lehtiseuran hallitukselle erityisen luontevaksi myöntää palkinnon juuri nyt.

– Ensinnäkin teos on huippulaatua. Se perustuu vankkaan lähdeaineistoon ja kuvaa kielellisesti nautinnollisesti tuon suuren eteläpohjalaisen vaikuttajan värikkäät elämänvaiheet. Toiseksi se sisältää tieteellisesti uutta Lapuan liikkeen synnystä ja ”mannerheimilaisen” oikeistoradikalismin yhteyksistä spontaanina talonpoikaisena kansannousuna käsitettyyn liikkeeseen, Hokkanen kiittelee.

Historiantutkimus vaatii uppoutumista

Kangas teki pitkän uran Keski-suomalaisessa. Eläkkeelle hän jäi pääkirjoitustoimittajan ja pääkirjoitustoimituksen esimiehen tehtävistä. Tutkimustyö vei hänet aina välillä virkavapaalle lehtityöstä. Väitöskirja käsitteli Jyväskylän yliopiston perustamista.

– Onneksi työnantaja suhtautui hyvin tämänmaiseen harrastukseen.

Sellaisiakin aikoja oli, että päivätyön lisäksi piti tehdä tieteellistä työtä iltaisin ja lomilla.

– Se oli raskasta, ja molemmat kärsivät. Historiantutkimus vaatii uppoutumista.

Toimittajan ammattitaidosta on ollut hyötyä historian tutkijana.

– Historiantutkimuksessa pääosan ajasta vie lähteiden kerääminen ja niihin perehtyminen. Journalistina sitä on harjaantunut kirjoittamaan, joten varsinaisen tekstin työstäminen on helpompaa.

Artturi Leinosen elämää penkoessa keskeisin lähde oli tämän oma arkistokokoelma, joka löytyy Vaasan maakunta-arkistosta. Myös digitoituidut sanomalehdet ovat tärkeä tietolähde tutkijalle.

Eteläpohjalaiset ennakkoluulottomia

Kankaan mielestä henkilöhistoria voi tarjota uusia tulkintoja historiankirjoitukseen.

– Kokemukseni on, että henkilön kautta voi nähdä menneisyydestä seikkoja, jotka yleisessä historiassa jäävät vähemmälle huomiolle.

Niin kävi Kankaan mukaan erityisesti Leinosen tapauksessa.

– Etelä-Pohjanmaa ja eteläpohjalaisuus mielletään muualla ääriliikkeiden ja konservatismien maakuntana. Kun eteläpohjalaisuutta tarkastelee Leinosen elämäntyön kautta, sieltä avautuu toisenlainen näkökulma.

Kangas väittää, että eteläpohjalaisuuteen liittyy joustavuus.

– Etelä-Pohjanmaalla toimitaan ajan vaatimusten mukaisesti. Amerikkaan lähtöä on vaikea konservatismiksi nimittää. Päin vastoin oli ennakkoluulotonta uskoa, että muuallakin voi menestyä. Yrittäjäys on pohjimmiltaan ennakkoluulotonta joustavuutta, hän sanoo.

Lapualaistaustaisena Kankaalle on mainittu usein Lapuanliikkeestä. Hänen näkemyksensä mukaan eteläpohjalaisuuden valtavirta on kuitenkin muuta kuin ääriliikkeitä.

– Se on maltillinen tasavaltalaisuus ja lain kunnioittaminen. Itse asiassa siihen oikeistoradikalismi sitten murtautui 1930-luvulla.

Yli 50 vuotta poissa

Kangas on saanut Leinos-kirjastaan paljon myönteistä palautetta. P. E. Svinhufvudin muistosäätiö palkitsee vuosittain kirjan. Viime vuonna palkinnon sai presidentti **Sauli Niinistön** teos, ja Kankaan teos sai kunniamaininnan.

Nyt eteläpohjalainen palkinto lämmittää sydäntä.

– Koen sen todella merkittävänä ja olen lähes liikuttunut asiasta. Olen ollut yli 50 vuotta poissa Etelä-Pohjanmaalta, mutta kantanut aina mukanani eteläpohjalaisuutta. Vaikka olen juurtunut Keski-Suomeen, minun sielunmaisema on eteläpohjalainen lakeus ja peltomaisema. Aivan erityisesti Lapuan Alajoki, Kangas sanoo.

Myös vaimo **Anita Kangas** on kotoisin Etelä-Pohjanmaalta, Jalasjärveltä. Hän toimi kulttuuripolitiikan professorina Jyväskylän yliopistossa.

Kun heidän vanhempansa vielä elivät, kotiseudulla tuli käytyä usein, nykyään harvemmin. Kankaan viiden hengen sisarusparvesta kaksi on jäänyt asumaan Lapualle.

Runous huuhtelee päätä

Kangas laskee kirjoittaneensa kaikkiaan 12 teosta. Se riittää.

– Täytän tänä vuonna jo 74 vuotta, joten nyt on aika lopettaa hommat, ainakin laajemmat teokset. Artikkeleita saatan vielä kirjoittaa, hän sanoo.

Sitten jää enemmän aikaa lukuharrastukselle ja kahdelle lapsenlapselle, jotka tulevat usein käymään Helsingistä Jyväskylään.

Kangas on aina lukenut paljon. Suomen historian dosenttina hän on seurannut alan tutkimusta, mutta myös suomalainen kaunokirjallisuus on lähellä sydäntä, esimerkiksi juuri Artturi Leinosen, **Mika Waltarin** ja **Antti Tuurin** romaanit. Nyt on aikaa tutustua viime vuosien kaunokirjallisuuteen. Seuraavana on vuorossa **Markus Nummen** Käräjät-romaanin. – Koen tärkeänä myös runojen lukemisen. Kun tekee suurempaa kirjallista työtä ja ottaa välillä runokirjan käteen, se on kuin kuin päätä huuhdelisi.

Laura Krohn

24.1.2026 Ilkka Pohjalainen

Leinosen sukuseuran toimintakertomus 2025

YLEISKATSAUS

Juhlavuosi 2025 oli 40-vuotta täyttäneelle sukuseuralle merkittävä jo siksi, että Leinosten historian tutkimus ja sukuseuratoiminta ovat jatkuneet elinvoimaisena jo sukupolvesta toiseen. Vuoteen mahtui myös paljon aktiivista toimintaa ja täysin uusia tekoja.

Varhaisten juuriemme selvitys geneettisesti on parin viime vuoden aikana avannut Leinosten historiaan jopa uuden aikaulottuvuuden, keskiajan. Sukuseura kokoontuikin vuosittaisille sukupäiville Etelä-Savoon, Leinosten varhaisille asuinsijoille. Samaan teemaan keskittynyt sukulehti *Leinonet* 2025 kasvoi huikean sivumääränsä ja sisältönsä ansiosta vuosikirjaksi.

Savonlinnan sukupäivien 9.–10.8. lisäksi järjestettiin *Luentoiltpäivä Helsingin Aikuisopistolla* 10.6. Tilaisuuden aiheina olivat Leinosen sukuseuran ajankohtaiset uutiset.

Leinosen suvun eri sukuhaaroista on tähän mennessä tehty jo yli 80 isälinjaista DNA-testiä. Leinonet ovat yksi vanhimpia ja laajimpia sukuja Suomessa ja testattavia sukuhaaroja on edelleen useita. Yhteisten juurien selvitystä vauhditettiin järjestämällä onnistunut *pienkeräys DNA-testien hankintaan*. Samanaikaisesti lanseerattiin *jäsenhankintakampanja*. Vuoden mielenkiintoisessa tarjonnassa olikin monta hyvää syytä liittyä jäseneksi. Parasta toiminnassamme on meitä kaikkia yhdistävä, eloisa ja aktiivinen yhteisö!

JÄSENET

Jäsenmäärä oli 31.12.2025 yht. 651 (2024:627), joista vuosijäseniä 496 (478), kannatusjäseniä 3 (1) ja ainajäseniä 152 (148). Uusia jäseniä saatiin 39 (34), poistuneet ja poistetut yht. 24 (33).

Jäsenhankintakampanjan aikana 1.6.–31.8. jäseneksi liittyneiden kesken arvottiin 4 kpl Family Finder DNA-testejä (ns. serkkutesti). Uusia jäseniä saatiin kampanja-aikana 20.

Leinosten sukuviiri nousemassa salkoon Wanhan Kasinon edustalla 10.8.2025. Kuvassa Jukka Häikiö, Heikki Leinonen ja Eija Leinonen.

HALLINTO

Vuosikokous pidettiin 10.8.2025 Ravintola Wanhassa Kasinossa Savonlinnassa. Kokoukseen osallistui 89 henkilöä, joista 53 seuran jäsentä. Kokouksen puheenjohtajana toimi *Heikki Leinonen* Maskusta.

Vuosikokous hyväksyi vuoden 2024 tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen ja myönsi hallitukselle vastuuvapauden. Samoin hyväksyttiin Eija Leinosen esittelemä toimintasuunnitelma sekä tulo- ja menoarviot vuosille 2025–2027. Vuosi- ja kannatusjäsenmaksuksi päätettiin edelleen 25 €/vuosi.

Vuoden 2026 sukupäivät sovittiin järjestettäväksi 8.–9.8. Helsingissä. Sukupäivien sekä *Leinonet* 2026 vuosijulkaisun yhteiseksi teemaksi sovittiin *Leinosten suvun naiset*.

Juhlavuoden kunniaksi päätettiin nimetä sukuseuran perustamispäivä 11. elokuuta *Leinosten liputuspäiväksi*.

Erovooroiset hallitusjäsenet jatkavat seuraavalle kaudelle. *Heikki Leinonen*, Espoo, päätettiin erottaa hallituksesta. Uudeksi jäseneksi valittiin *Antti Häikiö*, Nokia.

Hallitus kokoontui lähtäpaamisen Tampereen Vapriikissa 18.1.2026. Edessä Marja-Liisa Manka, Mika Hirvonen ja Jaana Sarkkinen. Heidän takanaan Kari Härkönen, Eija Leinonen ja Antti Häikiö. Kuva: Vapriikki

Hallitus (10.8.2025 *asti, **alkaen)

Mika Hirvonen, Korpilahti
Antti Häikiö, Nokia**
Kari Härkönen, Nummenkylä
Eija Leinonen, Helsinki
Heikki Leinonen, Espoo*
Marja-Liisa Manka, Pikonlinna
Jaana Sarkkinen, Espoo

Toiminnantarkastajat

Urpo Leinonen, Paltamo ja *Tapio Leinonen*, Vantaa

Kunniajäsenet 2025

Kullervo Leinonen, Oulu
Piispa Hannes Leinosen elämäkertateoksesta
Lasse Kangas, Jyväskylä
Artturi Leinosen elämäkertateoksesta
Pertti Leinonen, Vaala
hallitusjäsen, sukututkija 2022–2024
Jarmo Ahonen, Kerava
hallitusjäsen, taloudenhoitaja 2018–2022
Urpo Leinonen, Paltamo
toiminnantarkastaja 2014–
Tapio Leinonen, Vantaa
varatoiminnantarkastaja 2014–

Toimihenkilöt

Uusi hallitus valitsi järjestäytymiskokouksessaan 17.8.2025 puheenjohtajaksi *Eija Leinosen* ja varalle *Kari Härkösen*. Sihteerinä ja taloudenhoitajana jatkaa *Jaana Sarkkinen*, varataloudenhoitajana *Kari Härkönen*. Leinonet vuosijulkaisun päätoimittajana jatkaa *Eija Leinonen* ja tiedottajana *Marja-Liisa Manka*. Sukututkimusvastavana ja arkistonhoitajana jatkaa *Mika Hirvonen*.

Työryhmät

Seuran tehtävistä vastaavat työryhmät strategia-työ, taloudenhoito, sukututkimus, jäsenpalvelut, viestintä ja sukutapahtumat. Työryhmät määrittelevät omat tehtäväalueensa ja tavoitteensa, laativat toimintasuunnitelmansa sekä vastaavat toteutuksesta ja budjetoinnista.

JÄRJESTÖTOIMINTA

Hallitustyö

Hallitus kokoontui vuoden aikana 9 kertaa etäyhteydellä. Kiireellisissä asioissa päätöksiä tehtiin myös sähköpostitse.

< Marja-Liisa Manka toivotti Leinoset tervetulleiksi sukupäiville soittamalla kelloa Olavinlinnan sillan kupeessa.

Keskiaikaisen Pyhän Olavin tornin Kappelissa vietettiin muistohetki Martti Häikiölle (1949–2025). Tapio Leinonen muisteli ystävänsä ja useita yhteisiä vuosia sukuseuran toiminnassa. Kansanmusikko Sirkka Kosonen soitti sovittamiaan kerimäkeläisiä kansansävelmiä kanteleilla.

Abraham Pistolekorsin haarniskan ja patsaan äärellä kuultiin Olavinlinnan päällikkön ja aikoinaan Savon mahtavimman miehen tarinaa oppaan kertomana. Linnakerroksella kuljettiin puolustuskäytäviä torniin. Etummaisina Raimo Leinonen, Pirjo Leinonen, Hannele Kivistö, Pirkko Pikkarainen ja Tarja Leinonen.

Strategiatyö

Seura otti käyttöön uuden varainhankintatavan, pienkeräyksen, joka kohdennettiin suvun geneettiseen sukututkimukseen. Pienkeräyksen järjestämisestä vastasivat taloudenhoitajat *Jaana Sarkkinen* ja *Kari Härkönen* sekä sukututkija *Mika Hirvonen*.

Jäsenpalvelut

Koteihin postitetun *Leinoset* vuosijulkaisun lisäksi jäsenet ovat saaneet tiedotteita seuran ajankohtaisista asioista sähköpostitse. Julkaisun ovat saaneet myös loppuvuoden uudet jäsenet. Merkkipäiviä viettäneitä onnitteltiin kortilla.

Savonlinnan sukupäivien ohjelma- ja majoituspalveluja tarjottiin jäsenhinnoin. Uutena jäsenenä seura tarjosi kaksi Juha Vuorelan *Sukututkijan maanantaitunnit*-etäluentosarjaa.

Sukutapahtumat

Juhlavuotena järjestettiin kaksi kesätapahtumaa.

Luentoiltapäivä 14.6. Helsingin Aikuisopisto

Tapahtuma järjestettiin Leinosen sukuseuran ajankohtaisista uutisista tiedottamiseksi.

Professori, FT, *Lasse Kangas* luennoi tutkimus- ja kirjoitustyöstään liittyen tuoreeseen elämäkertateokseen *Sanan voimalla. Artturi Leinosen elämä*. Sukututkija *Mika Hirvonen* avasi Leinosten suvun varhaisten vaiheiden tutkimuksen etenemistä. Samalla lanseerattiin pienkeräys DNA-testien hankintaan.

Savonlinnan sukupäivät 9.–10.8.

Lauantaina pääsimme kokemaan 550-vuotiaan Olavinlinnan taikaa keskellä kaunista järvimaisemaa. Kokoonnuimme aamusta linnan Kuninkaansaliin kuulemaan kansanmusikko *Sirkka Kososen* esittämän marilaisen kansanlaulun. Ohjelma jatkui linnan Kappelissa *Martti Häikiön* (1949–2025) muistotilaisuutena. *Tapio Leinosen* lämpimän muistopuheen jälkeen Sirkka Kosonen soitti kanteleillaan Kerimäkeläisiä sävelmiä.

Faktaa ja tarinoita Olavinlinnasta kuultiin opastetuilla kierroksilla päälinnan sisätiloissa, puolustuskäytävillä ja linnan torneissa. Linnan historia tiivistettynä oli tarjolla myös istuen.

Linnantuvan lounaan jälkeen kokoonnuttiin kuulemaan iltapäivän ohjelmaa Kongressisaliin. Sukututkija *Ari Kolehmainen* luennoi Savon asutuksen taustoista ja sukujen synnystä. Historioitsija *Kullervo Leinonen* kertoi isänsä, piispa Hannes Leinoseen liittyvästä elämäkertatutkimuksestaan. Tilaisuuden musiikkiesityksistä vastasi *Jaana Sarkkinen*.

Lauantaitana risteiltiin Saimaan maisemissa ja nautittiin illallinen järven antimista. Matkajia viihdytti harmonikkataituri *Olga Laamanen* soittamalla suomalaista tanssimusiikkia.

Sunnuntain sukujuhlan pääpaikka oli Wanha Kasino. Aamun lipunnoston ja vuosikokouksen jälkeen kuulimme sukututkija *Mika Hirvosen* esityksen Leinosten vaiheet avautuvat – 40 vuotta sukuseuran historiatutkimusta.

Iltapäivän ohjelmallisessa sukujuhlissa tutustuimme Savossa asuvien Leinosten elämään ja historiaan. Sulkavalaisen Lohilahden Leinolan Leinosten suvusta olivat vieraina sukutilan perinyt *Anu Ranta* sekä keuruulainen veli *Vesa Leinonen*. Suvun jäseniä oli saapunut sukujuhlaan joukolla ja saimme heidätkin lavalle. Mikkeliäinen *Martti Häikiö* kertoi *Hunajaa huvilalta* -esitelmässään vaimonsa *Elinan* kanssa aloittamasta mehiläisten hoidosta ja hunajatuotannosta. Juhlatilaisuuden juontaja *Marja-Liisa Manka* jututti myös Artturi Leinosen elämäkerran kirjoittanutta professori *Lasse Kangasta*.

Ohjelman jälkeen nautittiin kuohujuomaa ja siirryttiin seurustelemaan pihalle. Sukuseuran viiri laskettiin alas ja levitettiin esille yhteiseen ryhmäkuvaan. Sukuseuran tähänastisen historian jokaiseen sukukokoukseen osallistunut *Antero Leinonen* Kellosta kiitti järjestäjiä onnistuneesta viikonlopusta.

Sukupäiville osallistui molempina päivinä yhteensä yli 100 henkilöä.

Kuvat: Seurustelua ja tanssia M/S Elviiran aurinkoisella kannella. Yläkuvan oululainen Yrjö Leinonen ja vaimo Liisa olivat mukana sukupäivillä jo 39. kerran. Keskellä mikkeliäinen Martti Häikiö, pojat Leevi ja Jaakko ja vaimo Elina. Edessä Tytti Varmavuo-Häikiö. Alla paltamolainen, kirjakauppiaina kaikkien tuntema Matti Leinonen ja vaimo Eila.

Yläkuvassa Mika Hirvosen luento Wanhalla Kasinolla. Oikealla uudet kunniajäsenet Kullervo Leinonen ja Lasse Kangas käsissään tuoreet elämäkertateokset.

Sukujuhlien päätteeksi siirryttiin kuohujuoman kera Wanhan Kasinon pihalle. Hymy oli herkässä ja juttu luisti. Alhaalla vasemmalla Mika Hirvonen, Pentti Leinonen, Raimo Leinonen ja Jari Kivimäki. Oikealla Jorma Määttänen, Marianne Niinikoski, Pirkko Pikkarainen ja Oili Pennanen.

Sukututkimus

Edellisten vuosien tapaan sukuseuran sukututkimuksen pääpaino oli myös vuonna 2025 Leinosen suvun varhaisten vaiheiden selvittämisessä. Keskeisinä tutkimusmenetelminä olivat isälinjaiset DNA-testit, 1500–1800-lukujen asiakirja-aineisto sekä sukuseuran aiemmin laatimat sukuselvitykset.

Tutkimustuloksia esiteltiin sukututkija *Mika Hirvo*sen kahdessa artikkelissa *Leinonet 2025* -vuosijulkaisussa sekä hänen esitelmässään sukuseuran tapahtumissa Helsingissä 14.6. ja Savonlinnassa 10.8. Tutkimuksen etenemisestä tiedotettiin lisäksi sukuseuran verkkosivuilla ja Facebook-ryhmässä.

Leinosen suvun eri sukuhaaroista on tähän mennessä tehty jo yli 80 Big Y-700 DNA-testiä. Vuoden 2025 aikana sukuseura osallistui kymmenen DNA-testin kustannuksiin 50 prosentin tukiosuudella. Testauskohteet valittiin ensisijaisesti sukuhaaroista, joista ei ollut aiempia testituloksia ja jotka parhaiten edistivät suvun varhaisten vaiheiden tutkimusta.

Sukuseura järjesti 1.6.–31.8.2025 pienkeräyksen geneettisen sukututkimuksen tukemiseksi. Keräys tuotti yhteensä 3 591 euroa. Pienkeräyksen varoilla hankittiin yhteensä kymmenen

Big Y -testiä. Koska testeistä palautuu pääsääntöisesti 50 prosentin omakustannusosuus takaisin sukuseuralle, mahdollistaa tämä vielä 5–6 uuden Big Y -testin hankkimisen. Nämä testit on tarkoitettu käyttämään vuoden 2026 aikana.

Uusimmista sukututkimuksen tuloksista kerrotaan tarkemmin tämän lehden sivuilla 44–53.

Viestintä

Leinonet 2025 vuosijulkaisun pääteemoina olivat seuran sukututkimuksen historia sekä varhaisten Leinosten vaiheet Etelä-Savossa. Lehden painos oli 1 200 kpl ja siitä tehtiin lisäjakelu Etelä-Savon maakunnan sekä osin Pohjois-Savon kuntien Leinonen -kotitalouksille (yht. n. 440 kpl).

Seuran sivustoa www.leinonet.fi päivitettiin ajankohtaisen uutisoinnin tahdissa. Osa sivuston aineistosta on jäsenille suunnattua ja lukeminen edellyttää käyttäjätilin luomista. Osallistujien ilmoittautumiset tapahtumiin hoidettiin aiempien vuosien tavoin verkkokaupan kautta.

Facebookiin luotiin uusi *Leinosen sukuseura ry* -sivusto ja tarkennettiin toisen ryhmän nimeksi *Leinosen sukuseuran keskusteluryhmä*. Molemmat toimivat tiedotuskanavina ja jälkimmäinen keskusteluforumina mm. sukuselvityksiin liittyvissä kysymyksissä (jäseniä yli 700).

Sukujuhlan päätteeksi kokoonnuttiin ryhmäkuvaan. Antero Leinonen kertoo puheessaan osallistuneensa sukupäiville joka vuosi vuodesta 1986 alkaen. Suvun viiriä kannattelevat Liisa ja Yrjö Leinonen ja Eija Leinonen.

Taloudenhoito

Taloudenhoidossa noudatetaan seuralle laadittua *Taloushallinnon käytännöt* -ohjeistusta.

Osuuspankin pankkitilin tilinkäyttöoikeudet sekä taloushallinnon Procountor -ohjelman käyttöoikeudet ovat taloudenhoitaja *Jaana Sarkkisella* sekä varataloudenhoitaja *Kari Härkösellä*, jotka vastaavat myös säännöllisistä talouskatsauksista hallitukselle. Tilitoimistopalveluista vastaa Tilipalvelu Rantalainen Oy.

TALOUS

Tilikauden tulos on alijäämäinen -1 115,41 €. Taseen ja tuloslaskelman kirjauksia on avattu aiheittain alla.

TASE

Vaihto-omaisuus on arvoltaan 12 862,99 €. Myyntisaamiaisia oli yhteensä 121,00 €. Rahat ja pankkisaamiset käsittää Osuuspankin tilin FI5750920920464359 (9 984,14 €) sekä Yhdistysavaimen saldot (44,09 €). Lyhytaikaisen vieraan pääoman ostovelat 502,75 € ovat 2025 vuoden palvelumaksuja.

TULOSLASKELMA

Varainhankinta

Jäsenmaksutulot olivat 12 350,00 € ja jäsenhankinnan kulut -274,56 €. Pienkeräyksen tuotosta 3 591,00 € käytettiin -3 535,40 € DNA-testien hankintaan. Lisäksi hallintokuluja oli -90,00 €, joten pienkeräyksen tulos oli -34,40 €. Varainhankinnan kokonaistulos oli 12 042,04 €.

Varsinaisen toiminnan tuottoja ja kuluja

Jäsenpalvelut / kulut	-6 242,59
Leinonet 2025, painokulut	-1 945,25
Leinonet 2025, Postin kulut	-2 893,08
Leinonet 2025, kirjoittajapalkkio	-250,00
Sukututkija Juha Vuorelan luennot	-391,00
Onnittelukortit, muut muistamiset	-170,18
Postimaksut	-592,99

Sukututkimus / tuotot	760,00
Sukukirjojen myynti	260,00
DNA-testit ja testipakkaukset	500,00

Sukututkimus / kulut	-990,07
DNA-testit, testipakkaukset ja postim.	-955,07
Kirjahankinnat	-35,00

Sukukirja myynti 26 kpl varasto 792 kpl	
Kainuun Leinonet 2	8 243 kpl
Mainuan Leinonet	3 213 kpl
Kuusamon Leinonet	9 98 kpl
Tervolan Leinonet	6 238 kpl

Sukutapahtumat / tulos	-1 027,24
Tuotot yhteensä	8 583,50
Helsingin luontopäivä	210,00
Savonlinnan sukupäivät	8 373,50

Kulut yhteensä	-9 610,74
Helsingin luontopäivä, tilat ja tarjoilu	-948,00
Savonlinnan sukupäivät:	
Wanha Kasino, tila- ja tarjoilupalv.	-3 184,00
Savonlinnaristeilyt	-1 983,50
Olavinlinnan opas-ym.palvelut	-2 553,00
Esiintymispalkkiot, 3 hlöä	-700,00
Stripe korttimaksuveloitukset	-42,09
Toimistotarvikkeet	-200,15

Viestintä / kulut	-548,89
Google Play pilvipalvelu	-109,98
Webnode julkaisujärjestelmä	-309,80
Domain www.leinonet.fi	-29,90
Käyntikortit	-54,21
Tulostustyöt	-45,00

Jäsenrekisteripalvelut / kulut	-1 270,92
Yhdistysavain, jäsenlaskutus ja tiedotteet	

Hallinto / kulut	-1 027,29
Hallituksen vuosikokouspäivällinen	-345,50
Hallituksen jäsenten matkalaskut	-633,20
Muut yhdistyskulut	-48,60

Helsingissä 24.5.2026

Eija Leinonen
puheenjohtaja

Kuvat: Mirja Nurminen, Kari Härkönen, Pentti Leinonen, Kari Syrjälä ja Eija Leinonen. Lisää kuvia Savonlinnan sukupäiviltä www.leinonet.fi

Leinosen sukuseura ry

Tase	31.12.2025	31.12.2024
VASTAAVAA		
Pysyvät vastaavat yhteensä	0,00	0,00
Omakatteisten rahastojen varat yhteensä	0,00	0,00
Sijoitukset yhteensä	0,00	0,00
Vaihtuvat vastaavat		
Vaihto-omaisuus		
1500, Aineet ja tarvikkeet	12 862,99	13 296,66
Vaihto-omaisuus yhteensä	12 862,99	13 296,66
Saamiset		
Pitkäaikaiset saamiset yhteensä	0,00	0,00
Lyhytaikaiset		
1700, Myyntisaamiset	121,00	703,23
Lyhytaikaiset saamiset yhteensä	121,00	703,23
Saamiset yhteensä	121,00	703,23
Rahoitusarvopaperit yhteensä	0,00	0,00
Rahat ja pankkisaamiset	9 984,14	10 472,69
Pankkisaamiset	9 984,14	10 472,69
1910, FI57 5092 0920 4643 59	9 940,05	10 357,68
1930, Yhdistysavain jäsenrekisteripalvelu	44,09	44,09
Vaihtuvat vastaavat yhteensä	24 472,58	24 472,58
VASTAAVAA YHTEENSÄ	24 472,58	24 472,58
VASTATTAVAA		
Oma pääoma		
Toimintapääoma	10 345,32	10 345,32
2000, Toimintapääoma	10 345,32	10 345,32
Sidotut rahastot	2 859,19	2 859,19
2010, Omakatteinen rahasto	2 859,19	2 859,19
Edellisten tilikausien yli-/alijäämä	10 376,28	12 055,98
2250, Edellisten tilikausien yli-/alijäämä	10 376,28	12 055,98
Tilikauden yli-/alijäämä		
Tilikauden tulos	-1 151,41	-1 679,70
Oma pääoma yhteensä	22 465,38	23 580,79
Tilinpäätössiirtojen kertymä yhteensä	0,00	0,00
Pakolliset varaukset yhteensä	0,00	0,00
Vieras pääoma		
Pitkäaikainen vieras pääoma yhteensä	0,00	0,00
Lyhytaikainen vieras pääoma		
Ostovelat	502,75	891,79
2870, Ostovelat	502,75	891,79
Lyhytaikainen vieras pääoma yhteensä	502,75	891,79
Vieras pääoma yhteensä	502,75	891,79
VASTATTAVAA YHTEENSÄ	22 968,13	24 472,58

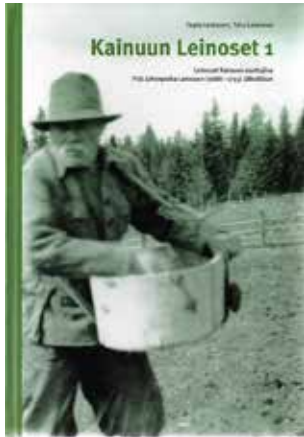
Leinosen sukuseura ry

Tuloslaskelma	1-12/2025	1-12/2024	Erotus
VARAINHANKINTA	-13 156,45	-14 080,70	924,25
Varsinaisen toiminnan tuotot	9 511,50	9 743,80	-232,30
3000, Tarvikemyynti	168,00	0,00	168,00
3001, Sukutapahtumat	8 583,50	7 738,30	845,20
3015, Sukututkimus	760,00	2 005,50	-1 245,50
Varsinaisen toiminnan kulut	-22 667,95	-22 318,81	1 156,55
Muut kulut	-22 667,95	-22 318,81	1 156,55
Varsinaisen toiminnan kulut	-433,67	-1 505,69	1 072,02
7000, Varaston muutokset	-433,67	-1 505,69	1 072,02
Muut kulut	-22 234,28	-22 318,81	84,53
7700, Varastovuokrat	-250,00	-750,00	500,00
7710, Pankin palvelumaksut	-385,56	-346,78	-38,78
7720, Jäsenpalvelut	-6 242,59	-7 291,20	1 048,61
7730, Sukututkimus	-990,07	-2 775,10	1 785,03
7750, Sukutapahtumat	-9 610,74	-8 624,37	-986,37
7790, Ohjelmistokulut	-832,62	-239,37	-593,25
7800, Viestintä	-548,89	-459,58	-89,31
7920, Maksetut jäsenmaksut	0,00	-30,00	30,00
7930, Jäsenrekisteripalvelut	-1 270,92	-844,99	-425,93
7960, Hallintokulut	-1 027,29	-117,10	-910,19
7970, Taloushallinto	-900,59	-840,31	-60,28
7990, Täsmäytyserot	-0,01	-0,01	0,00
Tuotto-/kulujäämä varsinaisen toiminnan jälkeen	-13 156,45	-14 080,70	924,25
VARAINHANKINTA	12 041,04	12 401,00	-359,96
Varainhankinnan tuotot	15 941,00	12 401,00	3 540,00
8000, Jäsenmaksut	12 350,00	12 401,00	-51,00
8060, Keräystuotot	3 591,00	0,00	3 591,00
Varainhankinnan kulut	-3 899,96	0,00	-3 899,96
8500, Jäsenhankinnan kulut	-274,56	0,00	-274,56
8560, Keräyskulut	-3 625,40	0,00	-3 625,40
Tuotto-/kulujäämä varainhankinnan jälkeen	-1 115,41	-1 679,70	564,29
Tuotto-/kulujäämä sijoitus- ja rahoitus-toiminnan jälkeen	-1 115,41	-1 679,70	564,29
TILIKAUDEN TULOS	-1 115,41	-1 679,70	564,29
TILIKAUDEN YLI-/ALIJÄÄMÄ	-1 115,41	-1 679,70	564,29

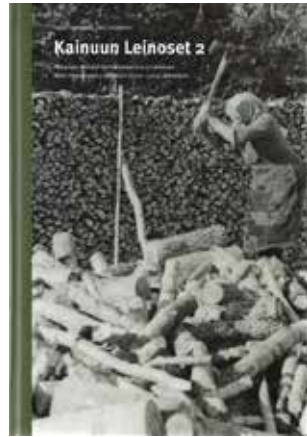
Leinosen sukuseuran julkaisut

Leinosen sukuseuran yhtenä toimintamuotona on sukukirjojen julkaiseminen sukututkimustyön ja arkistoon kertyneen aineiston pohjalta. Julkaisuja on syntynyt tähän mennessä yhteensä viisi. Lue kirjojen sisällöstä lisää seuran sivusivulta www.leinosen.fi

Onko oma sukusi jo kirjoissa mukana? Löytyisikö sukusi tietoja sukuseuran tietokannasta? Ilmoita meille vanhimman tuntemasi sukulaisen (Leinosen) tarkka nimi, syntymäaika ja -paikka. Tiedustelut sukututkija Mika Hirvonen, sihverin.isanta@gmail.com

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen
Kainuun Leinokset 1
Leinokset Kainuun asuttajina
Yrjö Juhonpoika Leinosen
(1688–1755) jälkeläiset

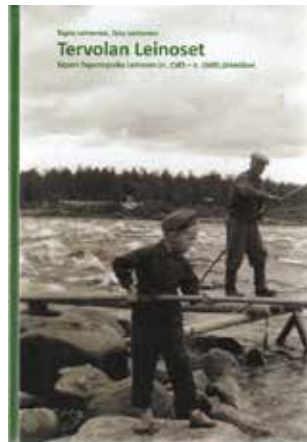
Tapio Leinonen, Tatu Leinonen
Kainuun Leinokset 2
Melalahden Leinola nro 12: Matti
Paavonpoika Leinosen (1710–
1764) jälkeläiset

Tapio Leinonen
Kainuun Leinokset 3
Mainuan Leinokset
Juho Juhonpoika Leinosen
(n. 1635–1682) jälkeläiset

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen
Kuusamon Leinokset
Mikko Pekanpoika Leinosen
(1689–1762) jälkeläiset

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen
Tervolan Leinokset
Tapani Tapaninpoika Leinosen
(n. 1585–1640) jälkeläiset

Sukukirjojen myynti

Kainuun kirja- ja paperikauppa
Puolangantie 12, Paltamo puh.
08 871025, 0400 682833
kainuun.kirja@paltamo.net
www.kainuunkirja.net

Kirjoja on myynnissä myös
sukuseuran tapahtumissa.

Kainuun Leinokset 1

on loppuunmyyty. Kirja on edelleen kysytty, joten jos sinulla on kirjasta ylimääräinen kappale, josta haluat luopua, ota yhteyttä puheenjohtaja@leinosen.fi.

Elämäkerrat Leinosista

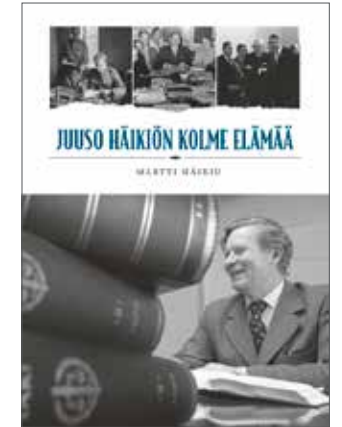
Elämäkerrat Leinosten merkkihenkilöistä ovat myytävänä sukupäivillä Helsingissä 8.–9.8.2026.

Lasse Kangas:
**Sanan voimalla. Artturi
Leinosen elämä**
Verbatum, 2025. Sidottu,
430 s. 35€+ postim.
Tilaukset: verbatum.fi/kirjat/

Kullervo Leinonen:
Pappi, piispa ja patriotti.
2024. Sidottu, 848 s. Jäsenet
30€, sis postim. Kullervo
Leinonen, 040 865 1465,
leinonenkullervo@gmail.com

Martti Häikiö:
Juuso Häikiön kolme elämää.
2024. Sidottu, 530 s.
Jäsenet 50€ +postim.
Tiedustelut:
puheenjohtaja@leinosen.fi

Marjo Tiirikka: Pikaopas elämäntarinan ja sukutarinoiden kirjoittamiseen

Haluatko kirjoittaa oman elämäntarinasi, mutta et tiedä mistä aloittaa ja miten edetä? Tai haluatko löytää netistä tarinoita edeltävistä sukupolvista? Opas kertoo tiiviissä paketissa parhaat vinkit työhösi.

Tarjous Leinosen sukuseuran jäsenille

Opas 20€ + toimituskulut 5,50€
(etikoodi **leinonen5** ostoskorissa)
<https://marilo.fi/kauppa>
Oppaan voit ostaa myös Marjon luennon yhteydessä sukupäivillä 8.8. (ks. sivu 5).
AM print Oy, Helsinki 2026
50 s. Pehmeäkantinen kirja.
ISBN 978-952-88-1581-5

KUVA: MARJO TIIRIKKA

KUVA: MARJO TIIRIKAN KOTIALBUMI

Kirjoita oma elämäntarinasasi!

Syyskuussa alkava verkkokurssi on tarkoitettu Leinosen sukuseuran jäsenille – voit samalla verkostoitua saman asian äärellä olevien sukulaistesi kanssa!

Kuka tarinasasi kertoo ellet sinä itse?

Oman elämäntarinan kirjoittaminen on kiehtova matka omaan menneisyyteen. Se on myös mitä parhain lahja jälkipolville ja sukutarinoista kiinnostuneille. Verkkokurssilla käymme läpi kuusi askelta kirjoittaa oma tarina. Kotitehtävien ja ohjauksen avulla pääset työssäsi kunnolla vauhtiin ja tiedät, miten jatkat työsi loppuun. Vinkit kirjoittamiseen tarjoaa **Marjo Tiirikka**, jolta ilmestyi keväällä "Pikaopas elämäntarinan ja sukutarinoiden kirjoittamiseen" (ks. s. 79).

Kurssin sisältö ja aikataulu

Kokoonnumme verkossa keskiviikkoisin klo 18–19.30. Yksi luento on yhden tunnin pituinen ja loppuaika on varttu keskustelulle ja kysymyksille. Kurssin tallenteet ovat katsottavissa vuoden loppuun asti.

- 16.9. Aineiston keruu**
- 30.9. Muisteleminen ja listaaminen**
- 21.10. Käänte- ja avaintapahtumien tunnistaminen**
- 4.11. Rakenne ja sisällysluettelo**
- 18.11. Kirjoittaminen**
- 2.12. Viimeistely**

Ilmoittautuminen ja hinta

Kurssin hinta on **40 €**. Voit ilmoittautua mukaan 1.8.2026 alkaen **www.leinoset.fi** sivustolla tai sähköpostitse puheenjohtaja@leinoset.fi. Kurssi toteutuu, kun ilmoittautuneita on vähintään 30 hlöä. **Tervetuloa mukaan!**

Marjo Tiirikka, VTM, on viestinnän ammattilainen ja yrittäjä, joka haluaa kannustaa kaikkia kirjoittamaan elämäntarinasasi ja penkomaan sukutarinoita. Se lisää ymmärrystä itsestä ja läheisistä!
ps. Marjo luennoi 8.8.2026 Leinosten sukupäivillä Helsingissä (ohjelma s. 5).